AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S. Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Maria onbevlekt Ontvangenis.

(8 December).

De sterke vrouw waar Salomon
van spreekt en lof bediedt,
hoe rijk, hoe wijs hij wezen kon,
en wist en vond hij niet:
maar nu dat Gij Maria zoet,
de sterkste vrouw van al,
aan 't hoofd gaat van den maagdenstoet
en 't eerbaar vrouwental,
nu telt men vrouwen meer als toen
die op uw stappen gaan,
en sterk, Gods rijk geweld aandoen,
en sterk, de hel weerstaan.

GUIDO GEZELLE.

Verlof en verlofsbezoldiging.

Verschenen is het publicatie-blad No 85 van het jaar 1934, wat zich aandient als het *Besluit van den 26en November 1934 tot aanvulling en wijziging van het vrijstellingsbesluit 1925.*

Een besluit wat we ten zeerste toejuichen.

Want wat bevat dit besluit?

Dat de Gouverneur, aan ambtenaren met een minimum jaarwede van fl. 3000, die per jaar niet meer dan dertig dagen vrijstelling van dienst hebben genoten (om andere reden dan ziekte) na drie jaren dienst, 3 **maanden verlof kan geven**, onder voorwaarde, dat dit verlof hoofdzakelijk in Europa wordt doorgebracht.

In bijzondere gevallen kan de Gouverneur na 4 jaren, 4 maanden geven.

Aan bezoldiging gedurende dit verlof ontvangen deze ambtenaren, de eerste 4 weken hun volle salaris; gedurende de verdere duur wordt dit salaris bekort met 10 ten honderd.

Verder zit aan deze nieuwe regeling nog deze mooie zijde, dat die vrijstelling geen onderbreking vormt in „de langdurige dienst" die aanspraak geeft op verlof na ächt jaren.

Een ieder die enigzins met de toestand op de hoogte is, zal kunnen begrijpen, dat van deze gustige regeling alleen kan genoten worden door ongehuwden, en door gehuwden met een enkel of geen kind en dan nog door de hoogst bezoldigden. Want om maar iets te noemen, de overtochtskosten moeten door deze ambtenaren zelf betaald worden.

In de praktijk is dus dit besluit alleen voor de beter gesitueerden onder onze ambtenaren, die we gaarne dit douceurtje gunnen.

Maar zouden nu onze minder gesitueerden en in het bijzonder onze ambtenaren met grote gezinnen ook niet een douceurtje kunnen krijgen?

En hier denken we aan een betere fiinancieele regeling gedurende het verlof wat zij genieten na „de langdurige dienst" van 8 jaren. Deze regeling van het verlofstractement is thans zo, dat men van de eerste 3000 60% ontvangt van de tweede 3000 50% en van de derde 40%.

Nu behoeft men slechts een een eenvoudig rekensommetje te maken om te weten dat het merendeel van onze **ambtenaren tijdens dat verlof gebrek** lijdt. We hebben het met eigen ogen gezien.

We zijn er reeds dankbaar voor, dat de kindertoeslag doorgaat over het volle inkomen. Maar toch blijft voor dezulken armoe troef.

Jammer genoeg kan in deze materie de Gouverneur geen besluiten maken. Maar zou er van hier uit bij de bevoegde autoriteiten in Nederland geen stappen gedaan kunnen worden, om nu de meerdere een douceurtje krijgt, ook de mindere met iets, al kost het misschien ook meer, kan tevreden gesteld worden?

Wij en velen met ons zouden een herziening van de verlofsbezoldiging, in de richting van een verhoging der eerste en zo nodig ook tweede 3000 ten zeerste toejuichen.

De arbeider in zijn loon, maar ook een goede vacantie waard.

De nieuwe spelling.

Vorige week heeft de Boletin Comercial een artikel overgenomen van de Haagsche Post, waarin de spellingsbezwaren worden uiteengezet. En de belangstellende lezer zal hebben moeten besluiten, dat die bezwaren en onzekerheden zo erg niet zijn. **Elke nieuwigheid heeft zijn moeilijkheden** en dat er in de praktijk nog wel enige aanvullingen nodig zullen zijn op de zes voorgeschreven regels is ook zoo verschrikkelijk niet.

Toch zijn er in Holland mensen die er een geweldig lawaai over maken. En deze mensen worden vooral gevonden onder professoren. Enkele jaren geleden had men de grote reactionairen onder het proletendom. Maar nu schijnt de reactie zich verplaats te hebben naar de professoren. Ook al in het vallen van de Nederlandse gulden zijn ze rechtstreeks tegen de regering.

Een maand geleden heeft Minister Marchant die heren geantwoord in wat hij noemde de laatste ronde.

Zijn excellentie heeft daarmee niet willen betogen, dat hij nu de laatste tegenstander knock out geslagen heeft, maar dat voorlopig de minister de arena verlaat en nu verder de ontwikkeling der dingen rustig afwacht.

Inderdaad wordt het wel gewenst, dat de gemoederen wat kalmeren, want wanneer we nu weer lezen, wat prof. Taverne geen hoogleraar in de Nederlandse taal, maar in het recht, in een hoofdartikel in enkele liberale bladen zijn gehoor durft voor te zetten, dan beginnen we ons af te vragen of bij deze tegenstanders nog wel van enige evenwichtigheid sprake is. Zo verklaart prof. Taverne dat het buitenland ons uitlacht, omdat we de Ned. taal vereenvoudigen.

Men moet zich toch maar iets suggereren.

En als deze hoogleraar met veel aplomp de vraag stelt: „Waarvoor strijden we?" dan krijgen we als antwoord: „We strijden voor de taal van de troonrede, door onze geërbiedigde Koningin zo duidelijk uitgesproken."

Elk commentaar is hier volkomen overbodig.

En enkele regels verder lezen we het volgende fraais: „Wanneer — wat God verhoede — de Regering de rampzalige plannen van minister Marchant mocht volgen, dan zal H.M. de Koningin de verbuigings „n" in tal van gevallen niet meer kunnen uitspreken." Over deze ergerlijke profanatie van de naam van God in deze zaak, zwijgen we nu maar.

Maar deze vereenvoudiging van onze schrijftaal voor te stellen als een rampzalig plan, omdat de Koningin nu de uitgangs-„n" niet meer kan uitspreken en dergelijke dwaasheden, die op het bedendelijke af 't begrip majesteitsschennis naderen, moet toch aan de nuchtere en verstandige tegenstanders van de nieuwe spelling ook wel duidelijk maken, hoe zwak de zaak, die óók zij voorstaan, in werkelijkheid is. Want een zaak, die niet anders meer verdedigd kan worden, dan door zulke abnormaliteiten, die alleen de lachlust en de spot opwekken, is hopeloos verloren.

Neen, na dit artikel van prof. Taverne, kan minister Marchant inderdaad zich terugtrekken. Want hier wordt 't overtuigende bewijs geleverd dat hij de zaak glansrijk gewonnen heeft.

We zullen op dit artikel, waarin op een nare wijze wordt gesold met de persoon van H.M. de Konigin niet verder ingaan, maar alleen nog een enkel woord wijden aan deze passage:

„Ik kan en wil niet gelooven, dat de ministers onze Landsvrouwe, een voorbeeld voor alle gebruikers van onze schoone taal, voor de pijnlijke beslissing zullen stellen, de thans gebruikelijke officieele schrijfwijze af te schaffen, wanneer 't Nederlandsche Volk dat niet wil".

Men moet toch wel ver van de realiteit afstaan, indien men nu in werkelijkheid meent, dat we terug zouden kunnen op de weg, die thans door de Regering is ingeslagen. We spreken nu niet van de onwenselijkheid, om de verouderde spelling te handhaven, maar slechts van de onmogelijkheid.

Volgens een imperatief voorschrift van de gehele Regering (dus H. M. de Koningin incluis, prof. Taverne), is de nieuwe spelling voor het gehele onderwijs voorgeschreven en zoals de minister meedeelde, bij het overgrote deel van ons onderwijs practisch ingevoerd.

Al gebeurt dit, met het oog op de kosten geleidelijk, de nieuwe leermiddelen worden reeds in de nieuwe spelling gedrukt.

Men stelle zich nu eens voor, dat nadat nu op alle scholen de nieuwe spelregels zijn gevolgd en de nieuwe leermiddelen zijn gedrukt er een nieuw Kon. Besluit kwam, dat dit alles ongedaan zou maken en weer eens de oude spelling ging handhaven. Zouden we dan niet vragen, of we in Den Haag door een gekkenhuis werden geregeerd? En is alleen het opperen van de mogelijkheid, dat we nu weer een Kon. Besluit zouden te wachten hebben, dat alles weer vernietigde, geen belediging voor Haar, die een dergelijk Kon. Besluit met haar handtekening bekrachtigt?

Maar niet alleen bij het onderwijs, ook bij tal van particuliere instellingen is de nieuwe spelling ingevoerd, op verzoek van de Regering.

Er zijn reeds verschillende dagbladen, die tot de invoering zijn over gegaan, anderen treffen reeds maatregelen om dit voorbeeld binnenkortte volgen.

Het aantal tijdschriften waar de nieuwe spelling werd ingevoerd, is legio.

Grote nationale ondernemingen, de minister noemde bijv. de K. L. M., die al hun drukwerken in de nieuwe spelling hebben doen uitvoeren, gaan dagelijks tot de invoering van de nieuwe spelling over.

Is er nu werkelijk een redelijk denkend mens, die de mogelijkheid aanneemt, dat welke Regering ook zou kunnen zeggen: „we hebben ons vergist, we gaan toch maar weer de oude spelling handhaven."

Als we ons werkelijk voor het buitenland belachelijk zouden willen maken, dan moesten we zo iets doen. Dan zouden we werkelijk de risee worden van heel de wereld. Dan zou de reputatie van Kampen de nationale Nederlandse reputatie worden.

Dat is niet overdreven, maar de werkelijkheid, want daar komt 't advies van mannen als prof. Taverne en Dr. Howeler toch op neer.

Maar daar blijkt ook afdoende uit, hoe volkomen „Weltfremd" en gespeend van elke realiteit, deze opposanten zijn.

Prof. Taverne heeft het over Don Quichotte. *Maar het wil ons toch voorkomen*, dat wanneer er sprake is van een strijd tegen windmolens en van ridders van de droeve figuur, deze toch moeten gezocht worden in het kamp van de professorale tegenstand. Waar gestreden wordt, zoals uit het bovenstaande blijkt met wapens, die even droevig als belachelijk en even onpractisch als bespottelijk zijn.

Devaluatie.

In ons blad van 16 November, hebben we onder groot voorbehoud melding gemaakt van een bericht uit de United press over de val van de Nederlandse gulden.

Volgens bedoeld bericht zou Minister Oud verklaard hebben „dat indien „er een verhouding tussen de ver„schillende munten weer vastgesteld „wordt, Nederland dan genoodzaakt „zou zijn te overwegen, of de tegen„woordige goudwaarde van de gulden „dient gehandhaafd te worden, maar „hij legde er de nadruk op, dat zo'n „regeling, indien ze getroffen wordt, „niet als devaluatie moet worden be„schouwd, maar als deel van een be„paalde politiek. Hij verklaarde, dat „de devaluatie, die in andere landen „plaats heeft, zonder de verhouding „van vreemde munten in aanmerking „te nemen, 's werelds toestand ver„ergerd heeft.

Aldus het bericht van de United press, dat hier nog al verontrusting bracht. We hebben er nu de kamerverslagen eens op nagelezen en daarin klinkt het gezegde van Minister Oud wel wat anders.

In verband met het belang der zaak laten wij hieronder de letterlijke tekst volgen van hetgeen Minister Oud Dinsdag 13 November in de Twede Kamer over devaluatie gezegd heeft:

„Zij, die de devaluatie aanprijzen, draaien als het ware de zaak om. Zij wensen monetaire middelen te gebruiken, om het herstel van het economische leven te bevorderen, om spoediger een evenwicht te bereiken, maar zij beginnen daarbij met een middel, dat het evenwicht, voorzover het er nog is, nog eens extra gaat verstoren.

Het is volkomen waar, wat de afgevaardigde, de heer De Geer, heeft opgemerkt, dat er een groot verschil is als men de devaluatie ziet als sluitstuk. Wanneer wij zover waren gekomen, dat er stabiele verhoudingen waren, dat men misschien zou staan voor de vraag van de herordening van de verschillende muntstelsels en herstel van de stabiele verhoudingen tussen de verschillende valuta's, dan zou het mogelijk zijn, dat wij als sluitstuk zouden zeggen: Wij moeten beslissen over de vraag of de Nederlandse munt moet gehandhaafd blijven op de oude goudwaarde.

Maar dit is een heel andere vraag, dan wanneer men de devaluatie niet neemt als stuitstuk, maar als een begin.

De ervaring heeft ons geleerd, dat de monetaire maatregelen, die genomen zijn, onverschillig of zij gedwonof vrijwillig genomen zijn, tot nog toe niets anders hebben uitgewerkt dan een verdere verstoring van het evenwicht en grotere moeilijkheden."

„Der National Sozialismus als neuer Glaube."

Over dit onderwerp heeft de bekende Duitse Jesuit Pater Muckermann voor de Amsterdamse Studenten een rede gehouden.

We menen goed te doen deze zakelijke, principiele uiteenzetting hier in hoofdzaken weer te geven.

De vluchtelingen van het Bagno.

— De volgende vluchteling zet als titel boven zijn verslag: Dieu dans l'évasion. Zijn makkers in de vlucht waren een onschuldig veroordeelde (levenslang voor een moord, die niet bewezen was), en twee vrijgemaakten. Een van dezen had op een zeer listige wijze de som van 550 frs. uit Frankrijk overgestuurd gekregen. Voor deze som werden gekocht: twee holle boomstammen van de indianen, verder „du cauac" (wat dat is weet ik niet. Larousse geeft op: een valse en onwelluidende klank, ofwel een bepaald muziekinstrument wat dergelijke geluiden voortbrengt), wat olie, een vat zoet water, drie brooden en een kilogram suiker. Toen deze maatregelen getroffen waren, wachtten de twee in het bagno, dat scherp bewaakt werd, metongeduld het afgesproken uur voor de vlcht af. Een van deze twee leed aan oogvliesontsteking en was onder dokters handen. de ander was ziekenoppasser. vier September was de afgesproken datum. Het Hospital is met een zware muur omringd. s'Avonds om 11 uur moesten ze over die muur klimmen. Om half elf passeerden de ronden. Oppassers met geladen revolver in de hand bewaken het hospitaal. Vlak voor zijn vertrek knielde een van hen neer voor een beeltenis van de H. Theresia van Lisieux en riep haar voorspraak in. Precies om elf uur kwam een oppasser langs. Een minuut daarna vlogen beiden ongekleed naar buiten, werkten zich tegen de muur open gleden langs de buitenkant op de grond. Aan de oever grote teleurstelling. De twee anderen waren niet te zien. Ze verborgen zich in het water, zorg dragend dat slechts hun hoofd er boven uit stak. De vette modder zuigt hen omlaag, de duisternis is volkomen. De seconden lijken uren. Een licht geruis, een cano. Betekent dat het leven of de dood?

Goddank waren het de twee vrienden! In een oogwenk waren beide binnen boor en men pagaaide nu snel en gerufsloos naar de hollandse oever. Er werd nog geen jacht op hen gemaakt. De ontsnapping was belijkbaar nog niet ondekt. Ze hadden een kompas bij zich van 35 frs. Een zeer kostbaar bezit, waarvan zij echter beroofd werden door 'n onverwachte zware golf die hen op een zandbank zette. De boot was nog heel, maar stondvol water. Het kompas was spoorloos verdwenen! Algemene onsteltenis! Wat te doen? Ze besloten in 's hemels naam de reis maar te wagen zonder kompas, overdag op de zon, 's nachts op de sterren afgaan. De eerste nacht waren er alvast geen sterren. De duisternis was als inkt.

Op 'n gegeven ogenblik zaten ze tien meter van de kust in de modder en moesten drie uur worstelen om er weer uit te komen. Toen de zon opging zagen ze de kust aan bakboord. Dat was 'n gerustelling. Ze voeren dus in de gewenste richting naar Suriname. De twee volgende dagen gebeurde er niets bijzonders. Men at zo weinig mogelijk, om zo lang mogelijk toe te komen. De vierde dag was hun stuurman uitgeput. Gedwongen te landen rustten ze een nacht op de kust uit en zagen 't morgen juist hun bark onder de modder verdwijnen. Alle vier vlogen ze het water in om hun vaartuig weer vlot te krijgen. Dit op zich zelf reeds afmattende werk werd nog ten zeerste bemoeilijkt door hongerige haaien, die zich niet gemakkelijk lieten verdrijven. Ze waren heel blij toen ze weer zee konden kiezen en het terrein verlaten aan „messieurs les requins."

De volgende morgen waren ze van de Nickerie en hadden zwaar te kampen met hoge zee. Geen van vieren spreekt een woord. De stuurman houdt het roer; de drie anderen pagaaien op leven en dood. Hun tocht naar Trinidad was bij na doorlopend een levensgevaar. Ten slotte uitgeput en zonder voedsel landend, dachten ze in Venezuela te zijn. Bang als de dood voor de Venezolaanse bodem. In de geest zagen zij zich geboeid met de zware beruchte kettingen en ze waren druk bezig met pogingen om weer zee te kiezen toen een man hun naderde. Een hunner vroeg in het spaans: Waar zijn we? Op Trinidad, zei de man en presenteerde hen vriendelijk 'n engelse cigaret. Onbeschrijfelijk was hun vreugde. Spontaan vielen ze op hun knieën in tegenwoordigheid van den onthutsten engelsman en brachten luide dank aan God, de H. Maagd en Theresia van Lisieux.

— De laatste brief is van den zelfden schrijver maar gedateerd Curaçao 31 October 1934. Het is een soort openbare brief aan de bevolking van Curaçao, die we daarom grotendeels letterlijk zullen opnemen.

— „Toen we na schipbreuk geleden te hebben op 21 October te Curaçao aan wal stapten, moet u wel gevraagd hebben: wat zijn dat voor mannen? Het zijn tien vluchtelingen het franse coloniale bagno van Cayenna. Toch hebt gij, liefdadige mensen, niets anders gedaan dan hulp verlenen, zonder ons te kwellen met vragen omtrent ons morele leven.

Waarom? Omdat u zag, hoe uitgeput we waren, omdat u begreep hoeveel gevaren we al doorstaan hadden, omdat onze ellendige toestand en geknakte gezondheid u ontroerde.

Gij zijt liefdevol geweest in ruime mate.

Allen: politie, overheid, priester, het Leger des H. en de burgerij, *dank aan allen!*

Elk van ons heeft een geschiedenis achter de rug, een ongeluk, een kruis dat we dragen moeten voor een enkel onbewaakt ogenblik, voor een vlaag van drift waarin we onze toekomst bedierven door een enkele snelle handbeweging. . .

De meesten van ons zijn veroordeeld tot dwangarbeid, afwisselend tussen zeven jaar en levenslang

Nu zijn we alle van Curaçao vertrokken, vast besloten om een nieuw leven te beginnen om een zware vlek uit te wissen, om een grote zonde uit te boeten, om daarna met Gods hulp vrouw en kinderen terug te vinden. Gij hebt ons daarbij geholpen. Dank aan God en aan U gaan we de toekomst te gemoet om te overwinnen of te sterven voor onze vrijheid, onze familie, de uitboeting van onze zonden, de wederopbouw van onze ziel.

Dank, nogmaals dank aan allen uit naam van al mijn makkers. Wij zullen God voor u bidden en Hem eeuwig dankbaar blijven omdat Hij ons tot u geleid heeft.

(Get) Canivari Antonio.

(zijn schuilnaam)

Want wat de Spaanse filosoof Donozo Cortes zegt, dat de politiek ten slotte ook de godsdienst raakt, wordt gelijk zovele malen ook weer bewezen in de geschiedenis van het Nationaal Socialisme.

Want het nationaal socialisme is niet maar een louter politieke beweging, maar een beweging die op politiek terrein is ontstaan en die langzamerhand ook andere gebieden is gaan bestrijken.

De historische ontwikkeling van het nationaal-socialisme in Duitsland wordt min of meer afgebakend door Hitler's „Mein Kampf" en Alfred Rosenberg's „Mythos des zwanzigsten Jahrhundert." Het werk van Hitler geldt nog steeds als de handleiding voor de gehele nationaal-socialistische beweging. Dit boek verraadt, dat Hitler bij het schrijven ervan sterk onder de invloed heeft gestaan van oud-Duitse en Oostenrijkse ideologieën en van lectuur, hij slechts gedeeltelijk begrepen heeft. „Mein kampf" verhoudt zich tot de memoires van von Bismarck als 'n feuilleton tot een ernstig en gedegen politiek hoofdartikel. Op „Mein Kampf" volgde het program der nationaal-socialistische partij, dat over het algemeen blijk gaf van gezond verstand. Slechts een enkele paragraaf ontmoette bedenking. Daarin werd n.l. gezegd, dat het Nationaal Socialisme de christelijke moraal erkende, echter slechts voor zoover deze strookt met de Germaanse moraal.

Het program vermeldde ook, dat de nationaal-socialistische beweging zich geheel stelde op den grondslag van het positieve Christendom. Sommigen hebben zich al dadelijk afgevraagd, waarom er zo uitdrukkelijk werd gesproken alleen van „positief Christendom". Alsof Christendom alleen niet voldoende zou zijn. Zij vroegen zich ook af, wat men moest verstaan onder het begrip „positief Christendom". Het antwoord op die vraag is gegeven door Alfred Rosenberg. De klassieke verklaring van het begrip „positief Christendom" kan men vinden in Rosenberg's boek „Mythos des zwanzigsten Jahrhundert." Daarin kan men lezen, dat het Christendom van vroegere tijden met zijn verschillende confessies voor het nationaal-socialisme het negatief Christendom is. Voor het nationaal-socialisme is het Germaanse Christendom het positieve Christendom. Practisch betekent dit dus — al kan men dit moeilijk raden — dat het positieve christendom een breuk betekent met het historische christendom en daarmee niets meer gemeen heeft.

Uiteraard heeft deze uiteenzetting van Rosenberg — wiens opleiding aan de technische hooggeschool hem niet bepaald tot de aangewezen man maakt om een oplossing van alle levensproblemen te formuleren en wiens werk het stempel draagt van het reinste dillettantisme — onder Katholieken en Evangelischen onrust verwekt. Hitler wist dit te sussen door te verklaren, dat hij de vrijheid van godsdienst wilde waarborgen. Vanzelfsprekend heeft het Nationaal Socialisme zijn succes te danken aan de onvermijdelijke reactie van het Duitse volk op den verloren oorlog en de opgelegde vredesbepalingen.

De grondslagen van het Nationaal Socialisme.

Het nationaal socialisme gaat er van uit, dat het Duitse volk een bloed- of ras-eenheid vormt. Het pretendeert daarenboven, dat uit de ras-eenheid ook een bepaalde geestesgesteldheid voortvloeit.

Terwijl Marx de geesteswereld slechts zag als een product van de economische verhoudingen, beschouwt Hitler haar als het product van bloed en ras. Men sprak van een Duits ras, maar zag daarbij over het hoofd, dat iets dergelijks eigenlijk helemaal niet bestaat. In het Duitse volk treft men een hele reeks van uiteenloopende raselementen aan. Deze grondslag van het nationaal socialisme is dus wel zeer wankel.

Maar ook de stelling, die door het nationaal socialisme wordt aanvaard, dat de cultuur van een volk het product is van zijn bloed, m. a. w., dat bij een bepaalde schedelvorm, ook een bepaalde geestesgesteldheid behoort, is wetenschappelijk nog nooit bewezen. En het is best mogelijk, dat de wetenschap te eniger tijd het tegendeel zal bewijzen. Ook de grondslag van de nationaal socialistische wereldbeschouwing is derhalve zeer onzeker.

Sterker dan in biologisch opzicht staat het nationaal socialisme in psychologisch opzicht en wel, doordat het het geloof van den Fuehrer aan de mensen oplegt. Het geloof van den Fuehrer is een overtuigd geloof, zozeer zelfs, dat geen enkele critiek op den Fuehrer meer geoorloofd is.

De bloed- en rasideologie van het nationaal socialisme houdt natuurlijk in, dat het zuiver gehouden moet worden. Vandaar de haat tegen de joden, vandaar ook de sterilisatiewet. De ras-ideologie werkt echter ook door op het terrein van de opvoeding. Het opvoedingssysteem van het nationaal socialisme richt zich dan ook vooral op de lichamelijke ontwikkeling. Er schuilt in deze opvoedingsmethode een sterk Spartaans element.

Het Nation. Soc. als religie.

Welke de inhoud van deze religie is, kan men het best begrijpen, wanneer men haar met het Christendom vergelijkt.

God en het goddelijke zijn woorden, die in het nationaal socialistische Duitsland zeer vaak worden gebruikt. Het gaat er maar om wat men onder die woorden verstaat. Zoekt men het antwoord op deze vraag, dan wordt het spoedig duidelijk, dat het Godsbegrip van het nationaal socialisme niet transcendenteel is, maar immanent. Het nationaal socialisme beschouwt God als het „Sinbild des Blutes." Was bij Goethe de immanente godheid een „Sinnbild" van het genie, in het nationaal socialisme is het „Sinnbild" van het collectivisme van bloed en ras.

En tweede vraag is, welke plaats Christus in de nationalistische religie inneemt. Het zou te veel gezegd zijn te beweren, dat Alfred Rosenberg over Christus met achting spreekt Juister is het, dat hij zich niet minachtend over den Christus uitlaat. Maar dit is dan ook alles. Het Christendom wordt afgewezen als een het Duitse volkswezen vreemde godsdienst. Tegelijk verwerpt het nationaal socialisme het oude en het nieuwe testament, de Openbaring en de dogma's. Er blijft dus van het christendom practisch niets over

Daartegenover propageert men op de scholen de Germaanse mythologie, die bestemd is, het christelijke godsdienstonderricht te verdringen.

Wat de moraal betreft, het nationaal socialisme zegt de christelijke moraal te aanvaarden, voor zover deze overeenkomt met de Germaanse opvattingen. Dit betekent practisch niets anders, dan dat het nationaal socialisme als goed aanneemt en erkent, wat goed is voor het ras en slecht noemt, wat slecht is voor het ras. In dit opzicht loopt de nationaal socialistische opvatting dus parallel met de leer van Lenin, die „goed" noemde, wat goed was voor 'n bepaalde klasse en slecht, wat slecht was voor diezelfde klasse.

Leninisme en nationalisme zijn daarbij beiden vormen van materialisme, het ene in economisch, het andere in biologisch opzicht.

Het nationaal socialisme is een religie, omdat het een wezenverandering in het Duitse volk nastreeft. Alleen op deze wijze is het religieus enthousiasme van zijn aanhangers te verklaren. Zij geloven, dat uit deze nieuwe religie een nieuw volk geboren zal worden en daarop is alle hoop, alle verwachting, alle inspanning gericht. In het nationaal socialistische Duitsland breekt men zich het hoofd niet meer over economische problemen. De hoofdzaak is deze, dat het volk bestaat en of dit volk zijn bestaan in armoede of in rijkdom slijt, dat doet er ten enemale niet toe. Daar waait dus een geheel nieuwe geest, de geest van de souvereiniteit van het nieuwe volk.

Het historische Christendom heeft afgedaan voor het nationaal socialisme. Het is zelf de nieuwe religie en het heeft al aangekondigd, dat het tegenover het monument van het historisch Christendom, dat de Dom van Keulen is, een ander monument zal plaatsen, dat een zinnebeeld zal zijn der nationaal socialistische wereldbeschouwing. Over tien jaar moet dit monument er staan, maar tien jaar is een hele tijd.

De propaganda.

Het nationaal socialisme heeft voor de verspreiding van een ideologie, de beschikking over een ontzaglijk uitgebreid en wijdvertakt propaganda-apparaat.

Niet alleen door haar uitgebreidheid echter kenmerkt zich de nationaal socialistische propaganda, maar ook door de stuitende wijze waarop zij zich uitlaat over de Christendom en de moraal. Sommige uitdrukkingen, die de nationaal socialistische propaganda gebruikt (b.v. waar zij de sterilisatie aanduidt als „vorgeburtliche charitas"), zouden zoo aan de organen der Russise Godlozen-beweging ontleend kunnen zijn.

Voor de propaganda van zijn ideologie beschikt het nationaal socialisme over de pers en over de radio. De universiteiten zijn gelijkgeschakeld en ook op de scholen en in de „Arbeitslager" dringt de nieuwe religie door Tegen de wil der ouders worden de kinderen in de nieuwe godsdienst opgevoed. En bijna nergens stuit deze geweldige propaganda op verweer, Er bestaan nog slechts enkele religieuse en wetenschappelijke tijdschriften die die in staat zijn, een eigen mening te uiten en deze luttele periodieken staan nog onder een preventieve censuur.

Kont hierin geen verandering, dan zal het Duitse volk over enkele jaren in godsdienstig opzicht volkomen veranderd zijn.

Het lot der katholieken en protestanten.

Wat er dan van de katholieken en de protestanten zal worden, is een bange vraag. Zullen zij in staat zijn, het nationaal socialisme te weerstaan? Feiten stemmen in dit opzicht niet optimistisch.

Want de Rijkskerk is gesticht, ondanks het feit, dat 15.000 van de 17.000 protestantse predikanten zich daartegen verzet hebben.

En wat de katholieken betreft, voor twee jaar bezaten zij een invloedrijke partij in het parlement, die hun belangen behartigde. Zij konden zich uiten door de radio. Zij bezaten een goed ontwikkeld verenigingsleven en een bloeiende jeugdbeweging. Van dat alles is niets meer over. Wat niemand mogelijk heeft geacht, is gebeurd. Alles wat de katholieken zich moeizaam hadden verworven is weggevaagd door het nationaal socialisme. De katholieke jeugd wordt aan de universiteiten geweerd, wanneer zij niet bereid is, te verklaren, dat zij de staat hoger acht dan de godsdienst.

Wat uit dit alles worden zal, wie zal het zeggen. Ik waag mij niet aan profetieën, aldus pater Muckermann, ik waag het niet, te voorspellen, wat er over tien jaar zijn zal, zelfs niet, wanneer anderen anderen zich wagen aan voorspellingen omtrent de eerste duizend jaar.

De katholieke volksziel is een Marialiedje in de kerk, Maar wanneer het nationaal socialisme het geloof aantast en aanvalt, dan zal de katholieke volksziel harder zijn dan diamant, harder dan de ijzeren kanselier.

Ten aanzien van het nationaal socialisme kan slechts sprake zijn van een „entweder, oder". Een tussenweg bestaat niet.

Er gebeurt in Duitsland iets, dat het karakter kan aannemen van een nieuwe reformatie. En daarmede naderen wij een keerpunt in de geschiedenis van Europa.

Eén ding is echter zeker: Het Duitse volk zal verloren zijn, wanneer God, Dien het duizend jaar achtereen heeft gediend, niet meer zijn God zal zijn.

Resultaten Amerikaanse oliemijen.

Stijging uitgekeerde dividenden over 1934 in vergelijking met 1933.

We lezen in de Maasbode van 14 Nov. de volgende financieele gegevens, die een zekere hoop op de toekomst wettigen.

Doordat de leidende oliemaatschappijen in de Verenigde Staten in verband met de gunstige gang van zaken in de eerste helft van dit jaar konden overgaan tot een hervatting der dividendenuitkeeringen, kan verwacht worden, dat het totale in 1934 aan dividenden uitgekeerde bedrag voor de 21 leidende maatschappijen 10 á 15 pCt hooger zal zijn dan over 1933. Hoewel deze stijging niet aanzienlijk te noemen is, blijkt het toch de eerste stijging te zijn voor de afgelopen vijf jaren. Verder heeft dit jaar vermoedelijk een groter aantal aandeelhouders geprofiteerd van de uitgekeerde dividenden dan enig jaar sinds 1931. De reeds betaalde en nog te betalen dividenden voor dit jaar komen voor de leidende maatschappijen uit op een totaal bedrag van $ 110 á 115 millioen, waarbij slechts voor vijf maatschappijen melding gemaakt moet worden van het feit, dat deze geen dividend hebben uitkunnen keren. In 1933 werd door 7 maatschappijen geen dividend uitgekeerd, terwijl de resterende 14 maatschappijen tezamen een bedrag van dividend uitkeerden van $ 100 millioen.

Sinds 1929 toen 20 der 21 maatschappijen een dividend uitkeerden en tezamen een bedrag uitkeerden van ongeveer $ 320 millioen viel een geleidelijke daling in de uitgekeerde dividendbedragen waar te nemen, de daling nam in omvang toe, naarmate de crisis zich meer deed gevoelen. In 1930 werd door 20 maatschappijen een bedrag uitgekeerd van $ 315 millioen, terwijl in het volgend jaar aan dividend werd uitgekeerd een bedrag van $ 220 millioen, in 1932 werd door 14 maatschappijen tezamen een bedrag uitgekeerd van $ 155 millioen.

Koninklijke Petroleum.

Geen interim dividend, evenals beide voorgaande jaren.

We lezen in de Maasbode van 16 Nov. dat de Shell Transport & Trading besloten heeft ook dit jaar geen interim dividend uit te keren. Hoewel er niet uitdrukkelijk bij stond, dat de Koninklijke Petroleum Mij. ook geen interim-dividend uit zal keren spreekt zulks vanzelf, daar met het oog op de grote wederzijdse belangenvervlechting steeds eenzelfde dividend-politiek gevolgd wordt.

Dit is dus het derde jaar, dat de Koninklijke Petroleum geen interimdividend uitkeert op rekening van het lopende boekjaar. Ook thans wacht zij blijkbaar met het oog op de onzekerheid der tijden — men denke slechts aan de zeer grote betekenis die de grotendeels buiten haar macht liggende factoren goud en zilver voor de maatschappij hebben — met eventuele dividend uitkeering liever tot de resultaten over het gehele boekjaar te overzien zijn.

Nadat men deze politiek de beide voorgaande jaren ook gevolgd had, werd in het midden van het volgende jaar steeds 6 pct. dividend betaald.

Mexico en Duitsland.

In ons blad van de vorige week schreven we het volgende:

De NEW YORK EVENING POST stelt zich de vraag: „Gebruikt Calles de vervolging van de katholieken in Mexico," evenals Hitler de vervolging der Joden in Duitsland, om de aandacht der menigte af te leiden van de leegheid van zijn program."

Het riekt naar Hitlerisme in Mexico. Men aapt er Duitsland na en wordt ongastvrij ook tegenover de Joden. Aan genaturaliseerde Amerikaanse burgers werd de toegang tot het land geweigerd omdat zij Joden waren. Dat is je reinste Hitlerisme waar op amerikaanse boden geen plaats voor is.

Van „Deutschfreundliche" zijde werd ons een aanmerking gemaakt, dat we Mexico met Duitsland hadden durven vergelijken: dat was wel al te bar!

Die vriend van Duitsland, zal ook wel Duitse kranten lezen en dan zal hij wel even zijn licht willen opsteken bij de „Völkischen Beobachter" bij het leidende blad van de N. S. D. A. P. in Duitsland en dus bij het orgaan, dat het weten kan.

In dit illustre blad werd Woensdag 7 November 1934 een bericht opgenomen over de kerkelijke onderdrukking in Mexico en sintemaal er aan dit bericht geen woord van commentaar toegevoegd werd en zulk een commentaar ook in latere edities niet volgde, mag men aannemen, dat de heer Rosenberg, de hoofdredacteur van gezegd blad, het met den inhoud eens is.

Het bericht zelf stamde van officieel-Mexikaanse zijde en het hangt — om met de woorden van Gandhi te spreken — eenieder, die het leest, als stank in de neusgaten. Er wordt in vastgesteld, dat het proces, dat zich momenteel in het Land der Azteken aan het voltrekken is, eenerzijds als socialistisch en anderzijds als nationalistisch aangezien moet worden. Samen maakt dat volgens den regel van Bartjes nationaal-socialistisch uit, zodat men gerechtigd is te zeggen dat Mexico en Duitsland in hetzelfde schuitje door ons tranendal aan het ronddobberen zijn. Tableau!

De Rijksdagbrand.

Op Sinterklaasavond kwam de Curaçaose Volkskrant ons een surprise brengen.

Onthullingen over de Rijksdagbrand.

Het bericht komt van het „Aldi-agentschap". We hebben een lijst nageslagen van een 100 persagentschappen maar de naam Aldi hebben wij er niet in gevonden.

Misschien is dit agentschap pas onlangs opgericht uitsluitend met het oog op de publicatie van „het witboek van de Duitse Bartolomaeusnacht?"

Daarin zullen we dan het volgende kunnen lezen:

Karl Ernst, leider van de stormtroepen van Berlijn en Brandenburg gaf toe, de rijksdag in brand te hebben gestoken, met toelating van Goering en Goebbels.

Volgens het document zou Ernst met twee collega's een phosphorescerende stof in de grote zaal van de Rijksdag hebben gespoten, welke door Goering was gegeven en deze vatte een half uur later spontaan vuur.

Van der Lubbe was een blinde. Ernst voegt erbij, dat het besluit om de rijksdag in brand te steken, slechts genomen werd, nadat men had afgezien van het idee om een communistisch complot tegen Hitler voor te wenden. Hij geeft de verzekering van zijn trouw aan Hitler, maar protesteert dat „schepsels", zooals Goering en Goebbels, als helden begroet werden die Hitler er toe trachten te bewegen manoeuvres te houden tegen de stormtroepen. Volledige bijzonderheden van het ontwikkelings plan werden gegeven met inbegrip van de introductie van Van der Lubbe en Duitsers die er bij betrokken waren, van wie de namen genoemd werden, zijn: Goering, Goebbels, Roehm, Heines, Killinger, Hanfsteangel, en Sander die de enigste personen zijn die van de plannen weten. Het document werd geschreven op 3 Juni, waar Ernst en zijn bondgenoten Fiedler en Mohrenschild werden gedood bij de Nazi-reiniging op 30 Juni. Uit Stockholm wordt bericht, dat senator Branting een gefotografeerde copie heeft van de bekentenis en deze deelt mede, dat het elk bewijs geeft van echt te zijn, maar dat hij een verdict van een neutraal gerechtshof zou toejuichen, daar hij zich vóórstelt, dat Duitsland een ontkenning zou uitgeven. Tot zover het bericht.

Het tweede voorbehoud, dat we moeten maken is dat het bericht uit Parijs komt.

En ten derde: de naam van Senator Branting staat als uitgesproken anti-Duitsch bekend evenals zijn vader de bekende medeoprichter van de Sociaal democratische arbeiderspartij in Zweden, die gedurende de wereldoorlog veel heeft gewerkt voor de vijanden van Duitsland.

Onder het grootste voorbehoud wachten we dus verdere berichten af.

De betekenis van het zout.

Voor de West-Indische Eilanden.

In Oost en West schrijft Fred Oudschands Dentz.

Wij herinneren ons, dat dr. Van der Sleen in een zijner voordrachten er op wees, dat de uitvinding van het haringkaken door Jan Beukelszoon van Biervliet de aanleiding tot de vestiging van een koloniaal rijk in de West is geweest. Haalden de Nederlanders dat oorspronkelijk uit Portugal, nadat hun de toegang daar door de verovering door Spanje geweigerd werd, moesten zij er zelf op uit om zout uit tropische havens te halen en zoo werden Curaçao en Aruba bezet die om hun zoutpannen bekend waren. Meende men deze opvatting eerst met een korrel zout te moeten opnemen, er zit toch veel waarheid in, zooals wij later zullen aantonen.

Dat zout steeds een der voornaamste middelen van bestaan voor de bevolking in het gewest is geweest, toont ons dr. P. A. Rowaan in een artikel aan in de Indische Mercuur van 5 September 11 getiteld: „Zout in het gewest Curacao". Daarin wordt vermeld, dat sinds de petroleumindustrie op Curaçao en Aruba zulk een grote vlucht genomen heeft, het belang bij de zoutwinning op deze eilanden sterk verminderd is. Op Aruba is dit trouwens steeds gering geweest maar de bevolking van Bonaire en Nederlands St. Maarten blijft voor een belangrijk deel als bron van inkomsten en levensonderhoud op het zout aangewezen. Over 12 jaren (1922—1933) hebben Bonaire en St. Maarten gemiddeld ruim 4400 ton zout per jaar uitgevoerd, waarvan de waarde gemiddeld 20 en 78 % van de totale productenuitvoerwaarde bedragen heeft.

De Afdeling Handelsmuseum van het Kol. Instituut heeft monsters zout onderzocht en gegevens verzameld, welke van belang kunnen zijn voor den afzet daarvan in Nederland.

In zijn artikel behandelt dr. Rowaan het klimaat (regenval), ligging der zoutpannen en wijze der zoutwinning en de afzetmogelijkheden voor het zout. In zijn samenvatting schrijft dr. Rowaan als punt 4: De afzet van het zout zal voornamelijk in het gebied rondom de Caraïbische zee gezocht moeten worden. Raffinage van ruw zout tot tafelzout is op beperkte schaal economisch mogelijk te achten. Zoutexport naar Nederland zal door de hoge vracht voorshands vermoedelijk wel niet lonend kunnen geschieden. Vastgesteld kon intussen reeds worden, dat uit chemisch en bacteriologisch oogpunt het zout geschikt is voor visserijzout; het zal echter fijner en gelijkmatiger van korrel moeten worden gemaakt door malen en zeven.

Wij komen dan nog even terug op de bekendheid van de zoutpannen in de West, reeds in oude tijden. Op 28 December 1658 toch schrijft commandeur Jan van Riebeeck in zijn dagboek, dat hij naar de zoutpannen (in de Kaap) is gegaan om die eens te bezichtigen, dewyl de tijt nu aencompt ende men overal tegenwoordig om soudt verleegen is, vindende deselve fray vol, contrarie 't raport van dagh tot dagh gecreegen door de vrye Saldanhavaerders, doch verclaarden syluyden, noyt bij de soutpannen geweest zynde, dat se van de vrije landtbouwers waren verleyt ende verkeerde drooge plaetse in de plaetse van pannen aangeweesen, die haer den Commandeur vorder onderricht dede, hoe daarmede om te gaen volgens de manieren by hem in de West-Indiën ende Caraïbische eylanden op verscheyden plaetsen ende manieren gesien ende helpen doen 't welcque by deselve waergenomen wordende cans sal wesen om de gelaten instructie d' E. Heer van Goens al goede partye voor Batavia op te cunnen gaderen boven gene voor dese residentie noodig is verryesende."

Zoo zien wij dus hier, dat Van Riebeeck in de West reeds ervaring van zoutgaren had gehad en daarvan voor het verversingsstation aan de Kaap nut wilde trekken.

Algemeen Overzicht.

Het komende jaar 1935 is sinds lang als een der critieke perioden in de Europese politiek beschouwd. Niet alleen wijl dan de daling der geboortecijfers uit den oorlogstijd zich het scherpst begint te doen gevoelen; niet alleen wijl als bij instinct aangevoeld werd, dat Duitsland dan de gevolgen van een nederlaag voldoende overwonnen zou hebben om als bijna volwaardige factor in het Europees bestel mee te tellen, maar het meest waarschijnlijk wel, omdat reeds in het begin van 1935 een probleem aan de orde komt, hetwelk tot de diepste kern, tot het hart van alle Europese moeilijkheden: de zeer gespannen Duits-Franse betrekkingen doordringt, n.l. de volksstemming over het Saargebied.

Dit plebisciet moet, volgens het vredesverdrag van Versailles, den 13den Januari a.s. plaats hebben: en ofschoon het niet aan pogingen van bepaalde zijde ontbroken heeft om een uitstel van dien datum door te zetten, kan men redelijkerwijze aannemen, dat, tenzij zich op het ogenblik geheel onvoorzienbare feiten voordoen, aan dat tijdstip vastgehouden zal worden. De vraag, welke aan de stemgerechtigde Saarlanders zal voorgelegd worden, is, zoals men weet: of zij aansluiting bij Frankrijk wensen, tot Duitsland willen terugkeren, of wel de voorkeur geven aan het huidige statuut onder volkenbondsregiem den bekenden status quo.

Wat de mannen van Versailles gedacht of gehoopt hebben, kan ons tamelijk onverschillig laten. maar een feit is, dat de grote illusie, welke zij in het diepst van hun ziel moeten gekoesterd hebben, dat het Saargebied zich na vijftien jaren ten gunste van de aansluiting bij Frankrijk zou uitspreken, in rook is opgegaan. Geen enkele Fransman hoopt nog, dat zelfs een het prestige reddend deel der Saarbevolking voor deze oplossing te vinden zou zijn.

Blijft: het alternatief van het behoud van den status quo of van terugkeer tot Duitsland. En de laatste mogelijkheid blijft de allerwaarschijnlijkste, n.l. dat de overgrote meerderheid van Saarlanders voor terugkeer tot Duitsland zullen stemmen. Wel wordt van Franse zijde en door enkele groepen van het Saarland zelf een geweldige propaganda voor de status quo gemaakt, maar men krijgt niet den indruk, dat deze voor de ontwerpers bevredigende resultaten afwerpt. Niettegenstaande de erkende be-

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Commercial en Cur. Volkskrant.

Japan zal dezer dagen het Washington contract opzeggen. Als antwoord hierop zeide Roosevelt.

Terwijl de Ver. Staten geneigd is de kracht van onze marine naar evenredigheid met de andere mogenheden te verminderen, ben ik er vast van overtuigd, dat onze staatslieden, die op het spel zijn, een vloot noodzakelijk maken, die voor geen ander behoeft onder te doen.

Orkanen die op 30 November over de Pacifiek woedden richten schade aan in de Philippijnen, Buenos Aires en Melbourne met aanzienlijke schade in alle areas.

Drie dagen later brachten typhoons een nieuw bezoek aan de Philippijnen, die aanzienlijke schade veroorzaakten, terwijl uit Melbourne bericht wordt, dat 6000 personen dakloos zijn en 20 doden als gevolg van de overstrooming van de Yarra. De schade is reeds geraamd op £ 1 millioen en vliegmachines werpen voedsel voor de donkerbruine bewoners van Gippsland. Salvador en Guatemale werden door een sterke aardbeving geschud; de schade is nog niet geraamd.

Midden December zullen gecombineerde militaire-, marine- en luchtmanoeuvres plaats vinden op een schaal, als nooit te voren gezien in de geschienis van Singapore. 21 oorlogsschepen van het China station zullen hieraan deelnemen.

Op 1 December werden er in Havana 16 bommen geworpen.

De Federale Jury heeft het „Morro Castle" ongeluk onderzocht en een akte van beschuldiging aan het Federale Hof in gediend tegen den dienstdoenden Kapitein, den hoofdingenieur, den plaatsvervangend president der Wardline, en tegen de Maatschappij zelf, wie de Jury voor het ongeluk verantwoordelijk stelt.

Het onderzoek omtrent wapenfabricage in de Ver. Staten heeft uitgemaakt, dat er bewijzen zijn, dat de amunitiehandelaren bijgedragen hebben om de pogingen tot een wereldontwapening tegen te werken.

In Spanje heeft zich een front georganiseerd van monarchisten en de ordelijke partijen tot vorming van een nationaal blok.

Tengevolge van de verscherpte toestand tussen Jugo-Slavie en Hongarije zijn er duizend Hongaren arm en met een paniek aangegrepen de Hongaarse grenzen overgekomen.

De volkenbondraad heeft dit conflict thans in behandeling.

De Belgische lening die in Holland werd uitgegeven, werd voltekend; de Belgische regering zelf zal slechts 1 milliard francs benutten, terwijl de rest, waarvoor de Belgische regering garantie verleent, voor de Belgische Congo is.

Het schijnt dat de Australië vlieger Ulm met twee gezellen op weg naar San Francisco is verongelukt.

Een der Bolsjewistische leiders Kiroff is te Moskou vermoord.

Uit Nederland.

Princes Juliana is bij Koninklijk besluit vanaf 1 December 1934 voor 5 jaar benoemd tot voorzitster van het „Rode Kruis"

De begroting van koloniën werd door de kamer zonder stemming aangenomen.

Cort van der Linden de bekende minister-president in de wereldoorlog heeft ontslag als lid van de raad van state aangevraagd.

De scheepsbouwmaatschappij „De Schelde" overweegt de stichting van een vliegtuigbedrijf met Slot van de fa. Pander als constructeur. Besprekingen met de regering zijn reeds gaande,

De defensiebegroting werd aangenomen. De Vrijz. democraten Arts, Sneevliet en Van Houten stemden tegen.

De Bataafse heeft aan de motorenfabriek „De Steeg" de levering van 36 gasmotoren voor de olieterreinen in Venezuela opgedragen.

Volgens de Daily Mail, zou Princes Juliana tijdens de huwelijksplechtigheden in Engeland een zeer kostbare armband verloren hebben. Scotland Yard had echter het spoor van het voorwerp reeds gevonden. —

De K. L. M. zou 14 nieuwe Douglas machine besteld hebben voor de luchtverbinding met Indië.

Het vertrek van het K.L.M. vliegtuig SNIP naar Curaçao op 15 December zal door de Phohi op 19 71 en 25.57 meter op Zaterdag 15 December in het dagelijksche programma worden uitgezonden.

zorgdheden, welke door een groot deel der Saarlanders zelf voor de toekomst, in geval van den terugkeer tot Duitsland gekoesterd worden, blijkt de stem van het bloed luid genoeg te spreken — het was overigens nauwelijks anders te verwachten — om zeer gegronde bezwaren geheel te overstemmen.

Alle toekomstplannen, van Parijs en van Berlijn, zijn dan ook op de practise zekerheid gebaseerd, dat het plebisciet met een overweldigende meerderheid ten gunste van Duitsland zal uitvallen. En op dit moment beginnen eigenlijk de moeilijkheden, erger nog de grote gevaren voor den Europeesen vrede.

Want op den uitslag van de volksstemming volgt niet automatisch de beslissing, dat het Saargebied weer bij Duitsland ingelijfd wordt. De gehele aangelegenheid komt dan voor den volkenbond, die „rekening houdend met den wens, zoals die door de volksstemming tot uiting is gekomen" over het verdere lot van het Saargebied moet beschikken en zelfs, het is mogelijk, voor verschillende delen verschillende oplossingen zou kunnen voorschrijven.

Van Franse zijde is de toch reeds verwikkelde zaak nog ingewikkelder gemaakt, door behalve het territoriale probleem 'n onoverzienbaar aantal economische en financieele kwesties in de beslissing te betrekken. Deze zouden eerst tot volkomen voldoening van Parijs opgelost moeten zijn, alvorens de volkenbond een beslissing zou kunnen nemen.

Nu is men in Parijs, volkomen terecht, beducht, dat Duitsland niet op dit vertragingsspelletje zal ingaan, waarvoor misschien — de zaak wordt erg betwist, ook aan Fransen kant — juridische rechtvaardiging zou te vinden zijn, maar dat politiek en psychologisch een fatale misgreep zou zijn. En dan bestaat de allesbehalve ondenkbare eventualiteit, dat Duitsland de knoop eenvoudig en zonder meer zal doorhakken, het Saargebied zal binnenrukken en bezetten en den volkenbond voor een voldongen feit zal plaatsen, hetwelk niet meer, tenzij door 'n Europeesen oorlog, ongedaan gemaakt kan worden.

Woensdag is te Geneve de openbare zitting van den raad ter bespreking der zaak van het Saargebied geopend. We hopen, dat deze veel moge verhelderen in de gepannen toestand.
ling zal trekken. Er zullen bovendien veel aardigheden en vermakelijk-

BERICHTEN.

Pater Euwens.

Zaterdag avond is Pater Euwens, onze oudste missionaris in de Missie van Curaçao van de Sacramenten der stervenden voorzien.

Bij afwezigheid van Pater Vicaris werd dit gedaan door Pastoor Smit in tegenwoordigheid van Mgr. Verriet en tal van paters.

De laatste dagen is Pater Euwens echter veel beter, zoodat er weer hoop is op enig herstel.

Opleiding Politie.

De poging om Curacaose Jongemannen voor de politie op te leiden heeft niet mogen slagen.

Naar we vermoeden, zal, nu er gelden voor deze opleiding zijn uitgetrokken, ook in de koloniale Raad de mislukte uitslag van deze pogingen moeten behandeld worden.

Onze Ambachtschool.

Het is werkelijk de moeite waard om eens een kijkje te nemen in de smederij van onze Ambachtschool in het oude kruithuis op Mundo Nobo.

We zouden haast zeggen, de Hr. Schouten doet wonderen met zijn jongens.

We vinden het daarom too'n gelukkige gedachte, dat het bestuur van de school dit jaar een tentoonstelling denkt te organiseren van 15—22 December. Daar het meeleven van het publiek van veel belang is en voor de leerlingen en voor het Curaçaose volk zelf, twijfelen wij er niet aan, dat deze tentoonstelling een enorme belangstelling zal trekken, en zullen bovendien veel aardigheden aan deze tentoonstelling verbonden zijn: en tot dekking der onkosten ook een loterij, met als eerste prijs het nieuwste Radio toestel. De prijs der loten zijn 60 cts en verkrijgbaar bij de Cur. R. K. Volksbond, bij de winkels van de Cooperatieve en de leerlingen.

De Bovenwindse stemmen.

St. Martin heeft in de afgelopen maand overvloedige regen gehad en een aangename temperatuur. In dezelfd maand November zijn uitgevoerd 1187 vaten zout en er bestaan goede vooruitzichten voor December.

Mejuffrouw M. D. V. Vlieger, onderwijzeres eerste rang, is op St. Martin aangekomen als hoofd van de openbare school en is als zodanig door belanghebbenden hartelijk verwelkomd.

Van de Bovenwinden.

Dinsdag middag keerde de Hoog Eerw. Pater M. van den Elzen terug van een visitatiereis van de Bovenwinden.

Aan boord was ook nog de Eerw. Zuster Dominicanes Euphrosine, die de kerstvacantie op Aruba zal doorbrengen.

De Padvinders.

We vestigen nog eens de aandacht op de advertentie in dit blad voor de uitvoering onzer Padvinders op Donderdag 13 December in het Theater Roxy.

Deze uitvoering wordt gegeven voor het sympathieke doel om de jongens in het bezit te stellen van een truck voor het camperen.

Sinterklaas.

Sint Nicolaas krijgt het op Curaçao ieder jaar drukker. Dit jaar kwam hij vanzelf op de eerste plaats bij de zieken. Op Zaquito was zijn weldadige komst op een buitengewone wijze voorbereid door de Dames die enige maanden geleden op initiatief van Mevrouw van Slobbe zich georganiseerd hebben tot steun van de Melaatsen. Sint Nicolaas bood voor dat schone initiatief aan Mevrouw van Slobbe, die bij het feest op Zaquito aanwezig was een prachtbouquet rozen aan. En daarna begon de uitdeling aan de zieken. Het dagelijks bestuur van genoemde organisatie was vertegenwoordigd in de Dames Mevr. Dr. Henriquez en Mevr. Dr. Arends, waarheen de bijzondere dank gaat van de zieken en het Bestuur van het gesticht. Ook de muziek van Scherpenheuvel luisterde de plechtigheid op.

Van hier ging St. Nicolaas met dit hele gevolg naar Monte Cristo, waar alle patienten in een kring de Sint afwachten. Ook daar werden de gaven overvloedig uitgedeeld.

Nog andere bezoeken heeft de goede Sint afgelegd. Zoo aan boord van het flotieljevaartuig Johan Maurits van Nassau, op de Isla, in de Wilhelminaen Hendrikscholen, bij La Fama en de Politie.

Bij La Fama werden door den Heer Camarena 2000 cadeautjes uitgedeeld, en werd de plechtigheid opgeluisterd door de muziek La Fama.

Bij de politie op Rio Canario werden 230 kinderen bedeeld door de goede Sint onder een schitterende illuminatie. Daar waren tegenwoordig de Hr. Procureur Generaal met familie, Kapitein Molenbrugge, de districtmeesters van Eps en van Leeuwen, de Hr. van Putten allen met hun familie.

Men kan op Curaçao over de Sint tevreden zijn.

Het nieuwe C.V.B. bestuur.

De redactie brengt hier zijn oprechte gelukwensen aan het C.V.B. bestuur in zijn huidige formatie, zoals we die in de „Officiële Mededelingen van de C.V.B." gepubliceerd vinden, en spreekt tevens de wens uit, dat het nieuwe bestuur door tactische leiding de vrede en eensgezindheid tussen de verschillende verenigingen zal weten te bevorderen en er in moge slagen in de Curaçaose sportwereld een geest van ware en veredelde sportiviteit aan te kweken. En mogen wij dan voor het komend seizoen het bestuur nog eens opmerkzaam maken op ons artikel van 14 Juli l.l. gedachtig het spreekwoord: „Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald".

Districtmeester van Eps.

Reeds enkele weken vinden we bij onze collega La Cruz ingezonden stukken, waarin de bevolking van het derde district zijn dankbaarheid betuigd, voor het vele wat de Hr. S. M. St. van Eps voor de bevolking van Band'abao gedaan heeft. En dit is werkelijk niet de stem van een enkeling, maar het algemeen gevoelen.

We kunnen dan ook de bevolking van Bonaire gelukwensen met den nieuwen gezagshebber die ze in de Heer van Eps krijgen.

De Heer van Eps heeft zijn beste krachten gegeven en getoond echte bestuurstalenten te bezitten. Van harte wensen wij hem dan ook op Bonaire het beste succes en feliciteren hem met deze promotie. We hopen dat zijn werkzaamheden daar hem nog tot hogere bestuursfuncties mogen voeren.

In dank ontvangen.

Van den Heer Camarena, agent van de bekende Compañia Anonima Tabacalera, Sto. Domingo, een zeer praktisch St. Nicolaasgeschenk.

Van de firma Mensing een mooie kalender van het jaar 1935.

Van de K.N.S.M. de tijdtafels voor de Colon-lijn, Suriname-lijn en de lijn New-York-Venezuela alsmede een lijst van de aankomende en vertrekkende schepen dezer maatschappij in de maand December.

Van de firma Ellis & Dania een kalender van de Silsa Margarine.

Pastoor Lamers.

Uit Nederland is bericht ontvangen dat Pater Lamers op 14 December met de Colombia naar Curaçao van zijn verlof terugkeert.

Mej. M. van Slobbe.

We lezen in de Nederlandse bladen dat Mej. M. van Slobbe, de oudste dochter van Z. Ex. den Gouverneur te Nijmegen is geslaagd voor het candidaatsexamen in de Rechten.

Aan de candidate en ouders onze beste gelukwensen met deze voorspoedige studie.

Radio Holland.

Radio Holland heeft een nieuwe Vertegenwoordiger op Curaçao, in den Heer M. H. van Kuyk die Zaterdag met de Simon Bolivar hier kwam ter vervanging van den Heer O. P. A. Rikkert de Koe, die deze maand op verlof gaat naar Holland.

Naar we vernemen is de Hr. van Kuyk ook belast met het oprichten van een radio-centrale.

Welkom.

Apothekersjubileum.

Naar de La Cruz meedeelt vierden Zondag de Heren John de Jongh en de Veer Daal hun zilveren apothekers jubileum.

Onze beste wenschen.

De K. N. S. M. in de storm.

Wegens het slechte weer zijn de Atlas en Midas met vertraging binnengekomen.

Als gevolg daarvan zal de Costa Rica eerst van avond om 12 uur vertrekken.

Privaten bij woningen.

Aan de verordening van 1 December over de woningbouw en volkshuisvesting, werd door den Gouverneur aan den raad voorgesteld, een wijziging toe te voegen, die een elgenaar van woningen, waarvan het woningoppervlak meer dan 100 M² bedraagt, de verplichting oplegt daarin een privaat te bouwen.

Aanvankelijk stelde het ontwerp een dergelijke eis voor iedere woning. Inderdaad kan worden erkend, dat die eis voor de eigenaren van kleine woningen, die ten tijde waarop die verordening in werking zal treden, reeds bestaan, financieele offers kan vergen, welke voor hen wellicht te zwaar zijn.

Dat bezwaar geldt echter niet voor nieuw te stellen woningen.

De wijziging in artikel 54, welke dit ontwerp behelst, eist geen offers, welke onevenredig zijn met de hygiënische voordelen, die uit den bouw van privaten voortvloeien.

Een maatregel zeer in het belang van de volksgezondheid, die de Raad zeker zal goedkeuren.

Examen Boekhouden.

De aandacht wordt gevestigd op de bekendmaking van den Inspecteur van het Onderwijs in de Curaçaose Courant van den 30n November 1934 omtrent de in December alhier te houden examens Boekhouden van de Vereniging van Leraren in het Boekhouden en de examens Handelscorrespondentie der Vereniging L. I. T. E. H. beide gevestigd te Amsterdam. Aanmelding bij den Inspecteur van het Onderwijs voor 10 December a.s.

Sr. Lybia.

Op Welgelegen is voorzien van de laatste H. H. Sacramenten de Eerw. Zuster Lybia, die langen tijd werkzaam was te Rincon op Bonaire.

Een grappenmaker.

Volgens het proces verbaal van de verkiezingen voor de Kamer van Koophandel werd 1 stem uitgebracht op . . . . . Adolf Hitler

Van Aruba.

Dr. Dussenbroek.

Zondagmorgen na de Hoogmis heeft de bevolking van de Noord een openbare betuiging gebracht van sympathie en dankbaarheid aan Dr. Dussenbroek. Deze spontane hulde toonde wel hoe deze dokter om zijn menslievendheid het volk van Aruba aan z'ch heeft verplicht. Ook in Oranjestad hebben verschillende groepen van personen aan Dr. Dussenbroek hulde gebracht.

Wat we reeds vroeger schreven, herhalen wij hier weer. We zijn blij voor Aruba dat Dr. Dussenbroek besloten heeft, daar te blijven. Na een prettig verlof in Europa wenschen we Dr. Dussenbroek een spoedig tot weerzien toe, en dan nog meer zegenrijke arbeid onder het volk van Aruba.

De contract-Hollanders en het conflict met de Pan Am.

We ontvingen van een contract Hollander het onderstaand verslag over het conflict.

Onmiddellijk na het bekend worden van de loonsverlaging, hebben de Hollandse contract gemployeerden (slechts die in het Pan Am Campwoner) de hoofden bij elkaar gestoken, omdat men met deze regeling niet accoord kan gaan.

Het ging hier vooral om de lager gesalarieerden, die wanneer ze getrouwd waren en hun vrouw in Holland hadden of buiten het kamp woonden, terdege gedupeerd waren.

Men heeft toen besloten om een 4 tal afgevaardigden naar Curaçao op audientie bij Z. E. de Gouverneur te zenden ter bespreking van de grieven.

Hiertoe werd door de contract Hollanders een stuk op zegel geteekend, waarbij de heeren gemachtigd werden namens allen hun belangen bij den Gouverneur te gaan behartigen. Bij aankomst op Aruba werd den WelEdgel. Heer Jas schriftelijke bezwaren voortvloeiende uit deze verlaging ter hand gesteld, benevens verschillende andere grieven en klachten.

Den Heer Eman is *niet* met het vliegtuig mede gegaan, en had niets met de deputatie uitstaande daar genoemde heer niet tot de gemachtigde behoorde.

Nog veel minder is deze deputatie een uitvloeisel geweest van de algemene Werkliedenbondsvergadering gehouden op Zondagmorgen 11 Nov. j.l. in de Metropool, want toen deze vergadering werd gehouden was het request reeds grootendeels geteekend en waren reeds stappen genomen om het vliegtuig te huren.

Het besluit tot het zenden van een deputatie is dus genomen door de contract Hollanders *onafhankelijk* van iedere actie buiten het Pan Am Camp, hoewel natuurlijk de verschillende bonden bekend zijn geworden met het door de Hollanders genomen besluit.

Men wacht thans het resultaat af van deze deputatie; officieel is nog niets bekend.

PHOHI-PROGRAMMA
Zondag 9 December 1934.

Golflengte 25 57 M.; 13 00—16 00 G. M. T. = 8.24—11.24 v.m. Curaçao tijd.

1. 13.20 Wilhelmus en opening
2. 13.30 Piano-Recital door Julia Noach.
   Sonate op. 28 D. gr. t. (Pastorale)
   Allegro
   Andante
   Scherzo (Allegro Vivace)
   Rondo (Allegro ma non troppo) BEETHOVEN.
3. 13.45 Zondagavondtoespraak door Ds. D. F. Bartlema, Oud Vloot-Predikant. Spreker vanwege de A.M.V.J.
4. 14.05 Piano-Recital door Julia Noach
   Sonate op. 35, Bes. kl. t.
   Grave - Doppio Movimento
   Scherzo
   Marche funèbre
   Presto CHOPIN.
5. 14.20 Boekenpraatje door Johan Koning.
6. 14.45 Gramofoonmuziek.
7. 15.00 Uitzending door den Katholieken Radio Omroep:
   Pausmarsch
   De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
   Van en Voor de Missiepost.
   „Wagon Wheels" HILL door Paul Robeson, bas met orkestbegeleiding.
   „Perpetuum Mobile" JOH. STRAUSS door het Concertgebouworkest o.l.v. Prof. Dr. Willem Mengelberg (Gramofoonmuziek)
   Medische causerie.
   „Oud Holland"; een potpourri van oude volksliedjes, gespeeld door de Goldstream Guards o. l. v. Lt. Evans. (Gramofoonmuziek).
8. 16.00 Gramofoonmuziek.
9. 16.20 Slotwoord en sluiting, Wilhelmus.

DANKBETUIGING.

Hierbij betuig ik mijn hartgrondigen dank aan den geneeskundige Dr. J. Oduber, die mij na God, door zijn kundige behandeling, mijn gezondheid heeft terugbezorgd.

Cur. 5 Dec. 1934.

A. J. Tuynebreyer.



We drukken hierboven het portret of van onzen trouwen medewerker, wiens naam thans 25 jaren prijkt in de kop van de Amigoe di Curaçao.

Drukker B. L. BOGAERS.

Velen onzer lezers zullen niet geweten hebben wie dat was, en nog minder gedacht hebben, dat het een frater was, die zich het liefst, en ook meer hoort noemen met zijn kloosternaam

Frater ROMUALDUS

Dat zijn saeculiere naam boven de krant staat, komt nog van een oude en verouderde bepaling in onze Curaçaose wetgeving, die, als ik me niet vergis, op het oogenblik zelfs niet meer van kracht is.

Men moet echter niet denken, dat die naamgeving voor frater Romualdus een sinecure geweest is. Toen een tien jaar geleden de Amigoe opkwam tegen een beruchte aanslag op de openbare zedelijkheid, in welke geruchtmakende affaire de ridders sans peur et reproche, Jan Paul en Euwens hun scherpste pennen gebruikten tegen een naaktdanseres en haar impressarios, die nu nog als ridders van de droeve figuur worden aangekeken, werd fr. Romualdus, omdat zijn naam boven de krant stond als eerste gedagvaard. Of hij nog andere keren om deze reden de trappen van het gerecht beklommen heeft weten we niet. Wel dat hij meerdere malen de eerste stoot ontvangen heeft van beledigingen in ondertekende, maar meestal anonyme geschriften, die dan bedoeld waren aan het adres van de redactie. Eenmaal zelfs werd deze Frater, (de vreedzaamste mens die ik ter wereld ken) en die als eenigste wapen slechts een drukkersels weet te hanteren, door een vurige Zuid-Amerikaan tot een duel uitgenodigd. Maar noch in het aannemen van deze, noch in die van andere uitnodigingen heeft hij zich ooit bezondigd.

Maar die naamgeving is maar iets toevalligs. Hoofdzaak is, dat Fr. Romualdus nu 25 jaren de bladen drukt van het vicariaat en met een accuraatheid, dat slechts eenmaal, het was met de verhuizing van de drukkerij, de krant niet op tijd verschenen is.

Fr. Romualdus is chef van de drukkerij, maar een chef, die zelf het hardste werkt en daarin voor al het personeel een voorbeeld is. En hard werken wordt in een drukkerij in de tropen 2 maal zo zwaar als elders. Want waar veel papieren zijn, die door de machine met punctueele regelmatigheid moeten verwerkt worden, mag de wind door vrij spel geen onregelmatigheden verwekken. En men zal begrijpen wat dat betekent in een werkplaats in de tropen. Deze machines verzorgt Fr. Romualdus zelf en door zijn zorg ervoor, ook buiten zijn 9 urige werkdag, haalt hij er heel wat meer arbeidsjaren uit, als de fabriek gegarandeerd heeft.

Maar zo zal men haast vragen, vinden we dan hier in de drukkerij in Fr. Romualdus den volmaakten drukker?

We zijn als mens geen van allen volmaakt. Gij niet en ik niet, evenmin als Frater Romualdus. Het woord *kwaadspreken* kennen we wel in de conversatie; maar de vorm *kwaadschrijven* heeft gelukkig in de journalistiek nog geen ingang gevonden. En waar de mensen over praten, willen wij niet over schrijven. En daarom hier over Fr. Romualdus niets dan goed; wat hij ook ten volle heeft verdiend in de 25 jaren dat hij de hitte van den dag gedragen heeft en wat hij nog verdient, door zijn voorbeeldige ijver en werklust.

Er kunnen er misschien zijn, die zijn collega-onderwijzers hoger aanslaan. Het is voor ons katholieken maar de vraag; Hoe wij in onze verschillende bezigheden God het beste dienen. En daarom telt de kerk heilige koningen en heilige transportarbeiders; heilige Pausen en heilige werkbroeders. Varius modis bene fit: Op verschillende wijzen kan goed gedaan worden; dit zeiden reeds de oude Romeinen.

En fr. Romualdus heeft in zijn 25 jaren chef-zijn van de drukkerij zeer veel goeds tot stand gebracht, waarvoor we op 11 December, de dag van zijn jubilé gaarne onze hulde en dank brengen aan dien trouwe medewerker in het apostolaat van de Pers. —

Uit eigen kracht.

(Een novelle van 't land).

Het wachten, het geduld en de berusting behoren tot het leven van de boer als zaad en oogst.

Hendrik Niggemans kuierde langs de grenzen van zijn akker. Deze morgen, die hoog en steil boven de gouden deining der aren stond, rustte de de arbeid op het land. Het was nu eigenlijk niets meer dan wachten op de oogst.

Vier, vijf dagen nog, dan kon de eerste snede vallen. Deze laatste, felle zon hadden de halmen nog nodig.

Het was nu voor de derde maal vandaag dat Niggemans z'n onderzoekingstocht door het korenveld maakte. Hij had een gebed op de lippen.

Binnen in huis was sinds een jaar een vrouw. En de kamers blonken van de vurige beden, dat ook zij gelukkige vrucht zou dragen. Want het uur van de oogst was haar even na als dat van de aren daar buiten. — Hendrik was trots toen de gloed der gouden aren hem trof ..... de tijd mocht zwaar en drukkend zijn .... de eigen kracht was sterker en ook het geloof — hier op de akker evenals binnen in huis ...

De oude Dierksen, die bijna 85 jaar was en bij zijn zoon inwoonde, kwam hem tegen. Hij was de enige, van alle boeren uit het dorp die Hendrik werkelijk genegen was en in z'n oude dagen begon te vermoeden hoe de overoude erfenis der vaderen in de jonge boer was overgegaan en zijn geloof groter zijn moest dan dat der anderen, die rijke oogst verwachten.

„Ja, ja. Het staat er dit jaar prachtig bij."

„Ik verbouw, vader Dierksen Ik verbouw! De anderen zullen weer spotten. Maar toch doe ik het!"

„Hm goed, Niggemans. Gij zijt moedig. De moed moet ge behouden. Het staat er niet ieder jaar bij zoals nu. Gij zult hier ook wel eens lopen met tranen in de ogen en leegte in het hart. Maar dan ook eigen kracht! Boer Niggemans! Niet bedelen en jammeren!"

De oude Dierksen glimlachte terwijl hij dit zeide en liep langzaam door langs de korenpaadjes. Hendrik had meegelachen, maar hij voelde toch dat het waar en ernstig kon worden wat de grijsaard hem daar toegeroepen had.

In de namiddag zat hij op het erf en hamerde de zeisen voor de aanstaande oogst. Binnen in de kamer lag de vrouw, wetend dat haar uur spoedig komen zou, maar zij voelde zich sterk, de geur van het koren en het geluid dat haar man maakte met het slijpen der zeisen deed haar goed. De hitte was ondraaglijk geworden. Dat er onweer komen moest was duidelijk. En feitelijk zou een bui goed doen, zowel voor de mensen als voor de vruchten op het land.

Maar tegen de avond, toen het hele dorp scheen te beven onder een grijsgroene altijd nauwer wordende koepel, barstte het onweer plotseling los, met zo'n geweldige regen en hagel, donder en bliksem, dat de aarde siste en rommelde, alsof de huizen omver stortten en gele vlammen hoog ten hemel opsloegen. De klok luidde. Er ontstond ergens een boerderij in brand. De regen schoot in stromen neer en de hagel sloeg, dat de bodem hard en wit opschuimde. — Hendrik stond aan het venster, zijn gezicht was asvaal. Maar hij zag niets door de snelle opeenvolging der bliksems. En hij hoorde de gebeden niet, die zijn vrouw achter hem deed.

Drie volle uren duurde de vreselijke uitbarsting. Toen hield het op en in de boerenkamers blies men de gewijde kaarsen uit. Maar het werd geen licht meer, de nacht kwam met weerlichten en verwijderd gerommel.

Hendrik's vrouw was kalm en liet den man gaan, die beefde en de handen krampachtig gevouwen had. Na twee uur kwam hij weer in huis, wild, bevuild, nat. De tranen stonden hem in de ogen en voor het bed van de vrouw viel hij neer en weende luid en snikte als een kind. De vrouw begreep.... bleef lange tijd zwijgen en liet hem uitschreien. Zij wist dat Hendrik's akker verwoest lag en wat de hagel nog gespaard had zou de beek wegspoelen.

Zij liet hem wenen en zei geen woord van troost, als na lange tijd slechts dit:

„Hendrik, alles is nog niet vernietigd.... Deze nacht kan het gebeuren."

De andere morgen in de vroegte ging Hendrik naar de oude Dierksen. Hij moest troost van een man hebben, een woord van bemoediging in zijn grote beproeving. Hij zag veel boeren op de velden. Maar die waren niet zo vreselijk getroffen als hij, juist zijn arme, trouwe akker in de vallei, daar dreven de dikke aren in het water weg. Hij had het uitgeschreeuwd gisterenavond toen hij voor zijn land stond, terwijl de nachthemel nog in vuur stond. — Pas toen hij bij de boerderij van Dierksen kwam, hoorde hij dat de oude die nacht gestorven was. Hendrik schrok geweldig en voelde dat hij nu helemaal alleen en eenzaam in de vroege morgen stond. Maar geen traan welde in zijn ogen, zijn snikken waren droog. Hij voelde zijn hart verkillen. De wereld was in deze sombere nacht nieuw en hard voor hem opgestaan, stond tegen hem.. tegen zijn geloof en zijn trots en eiste onmeedogend en ruw.... Wie kon hem helpen? Wie? En hij moest toch iemand hebben.

Daar zag hij plotseling de oude Dierksen tussen de aren voor zich staan, zijn gezicht was niet glimlachend meer, maar groot, donker, dwingend en onaards.... het was het gezicht van God....

En Hendrik sprak de woorden:

„Maar door eigen kracht! Boer Niggemans! Niet bedelen en jammeren!"

Toen hij over de drempel van zijn huis trad, hard en vast als iemand die een grote beproeving doorstaan heeft, kwam de buurvrouw blij op hem toe:

„Niggemans Niggemans! ge hebt een zoon!" ....

Bekende bekeerlingen.

Directeur van de Imperials Airways wordt katholiek.

Lord Sempill, een der meest bekende Engelse vliegers is dezer dagen in de katholieke kerk opgenomen.

Bij gelegenheid van de inwijding van de abdij van Buckfast liet hij vanuit zijn vliegmachine een regen van rozen neerdalen op het Madonnabeeld en toen de eerste steen gelegd werd van de kathedraal van Liverpool liet hij door middel van een parachute een reusachtige bouquet vallen voor de voeten van de Pauselijke Legaat. Wegens deze huldebetuigingen was iedereen van meenig dat Lord Sempill katholiek was: zijn naam stond reeds enige jaren lang in het bekende katholieke jaarboek „Who is Who".

Lord Sempill die thans 41 jaar oud is, was tijdens de wereldoorlog directeur van het Engelse ministerie van Luchtvaart; na de vrede van Versailles heeft hij op uitnodiging van den Mikado de Japanse Keizerlijke luchtvaartmaatschappij georganiseerd, waarvoor hij de onderscheiding ontving van de Orde der Rijzende Zon; daarna was hij adviseur van de Griekse staatscommissie tot organisatie van de Vliegdienst. Sedert 1929 is Lord Sempill directeur van de Imperial Airways.

Ook Sir Harold Greville Hambury, de enige zoon van Kolonel Basil Hambury werd dezer dagen tegelijk met zijn echtgenote door Pater Bellante te Oxford in de katholieke kerk opgenomen.

St. Thomas-college

R. K. Mulo voor jongens.

Vanaf 10 December dagelijks van 8—12 v.m. gelegenheid tot inschrijven van nieuwe leerlingen.

De leerlingen voor de eerste klas moeten voor 1 Juli 1935 6 jaar worden.

Gelieve het vacine-bewijs mee te brengen.

Het Hoofd der School

2-3 **fr. M. CANUTUS.**

Bekendmaking.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend, dat gedurende de eerste helft van December 1934, elken Dinsdag- en Donderdagmorgen van 9 — 10 uur, gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting op het Laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst, Fort Amsterdam.

De Directeur voornoemd,

2-2 P. I. HENRIQUEZ.



SPORT-RUBRIEK.

Officiele Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

2 December 1934.

Comp. 1ste klasse	ASIENTO	— BISMARCK	1—1
Res. 1ste kl.	TRANSVAAL 2	— VOLHARDING 2	0—0
Comp. 1ste klasse	GO AHEAD	— R. C. C. (door Go-Ahead gestaakt.	

Stand Competitie-wedstrijden per 2|12|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R. C. C.	12	7	3	2	24	8	17
BISMARCK	14	6	5	3	18	12	17
ASIENTO	10	7	2	1	14	6	16
TRAPPERS	14	7	2	5	17	14	16
HERCULES	12	5	5	2	14	8	15
TRANSVAAL	13	4	4	5	21	14	12
VOLHARDING	11	4	0	7	16	13	8
M. S. V.	14	3	1	10	13	50	7
GO AHEAD	12	0	4	8	2	13	4
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	6	4	1	1	23	4	9
TRAPPERS 2	6	2	3	1	7	5	7
VOLHARDING 2	7	2	3	2	9	9	7
ASIENTO 2	6	3	0	3	10	10	6
* BISMARCK 2	6	4	1	1	14	8	5
TRANSVAAL 2	5	1	3	1	6	5	5
HERCULES 2	7	2	1	4	9	14	5
M. S. V. 2	7	1	0	6	5	22	2

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C" 2 op 2 April l.l. en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni l.l.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag, 9 December.

MUNDO NOBO
Comp. 1ste kl.
R. C. C. — Transvaal
Aanvang: 4.15 precies.
Scheidsrechter: H. Koeiman

DE HOOP
Comp. 1ste kl.
M. S. V. — Trappers
Aanvang: 4.15 precies
Scheidsrechter: Lambij.

Zilveren Bal (Eindwedstrijd)
De Ruiter — Volharding 2
Aanvang 3.— precies
Scheidrechter: Visser.

Zondag, 16 December

Comp. 1ste kl.
Asiento — Hercules
Aanvang 4.15 precies.

Comp. 1ste kl.
Go Ahead — Volharding
Aanvang: 4.15 precies.

Res. 1 ste kl. **Bismarck 2 — Trappers 2** Aanvang: 3.— precies

Zondag 23 December.

Comp. 1ste kl. **Asiento — R. C. C.** Aanvang: 4.15 precies
Comp. 1e kl. **Hercules — Volharding** Aanvang: 3.— precies

Zondag, 23 December.

Comp. 1ste kl. **Asiento — R. C. C** Aanvang: 4.15 precies
Comp. 1ste kl. **Hercules — Volharding** Aanvang: 3 precies

Woensdag 26 December (2e Kerstdag).

Comp. 1ste kl. **Transvaal — Volharding** Aanvang 4.15 precies
Comp. 1ste kl. **Go Ahead — Hercules** Aanvang: 3 — precies

Zondag 30 December.

Comp. 1ste kl. **R. C. C. — Trappers** Aanvang 4.15 precies
Bismarck — Volharding Aanvang 3.— precies.

De samenstelling van het Bondsbestuur is thans als volgt:

M. B. Bartels Daal	—	Voorzitter
Dr. J. Oduber	—	Vice-Voorzitter.
J. H. van Werkhoven	—	1e. Secretaris
W. A. Roerhorst	—	2e. „
H. Weber	—	Penningmeester
L. Faverey	—	Commissaris van materiaal
J. A. C. Mallee, E. Minguel, H. A. Maduro	—	Commissarissen.

De vereenigingen BISMARCK en VOLHARDING zijn beboet met fl. **5**.— elk wegens het opzettelijk niet spelen van de wedstrijd Bismarck — Volharding op 25 November.

De vereeniging GO AHEAD is beboet met fl. **10**.— wegens het niet opkomen voor de wedstrijd Go Ahead — Hercules op 25 November.

De scheidsrechter A JESURUN is wegens wangedrag geroyeerd.

OEFENWEDSTRIJD A. en B. elftal op WOENSDAG, 12 December op het terrein Mundo Nobo. Aanvang 4.15 n. m. precies.

In- en afschrijving Werkende Leden

Van 26 NOV. t|m. 3 DECEMBER 1934.

INGESCHREVEN:

„TRAPPERS" — J. Koster — Cornetweg K 3 } per 26 11-34.
F. Jansen — St. Jagoweg J 7 }

AFSCHRIJVINGEN:

„TRAPPERS" — J. L. Steenmijn

Elftal-Opgaven voor de maand DECEMBER.

Van rechts naar links.

ASIENTO 1: I. P. de Vooys, Joh. Nieuwenhoff, P. C. Kroon, L. Opschoor, A. J. Oomen, J. Boon, A. de Wolf, J. P. Spruit, W. Lambij, D. Monfils, J. Teunissen.

ASIENTO 2: D. de Jong, G. J. Brouwer, P. Fraterman, J. C. Kooyman, G. de Nieuwe, J de Boer, T. J. Leeflang, P. E. B. Rigaud, J. L. Esbeukman, J. L. J. Vermeulen, W. J. Dommisse.

M. S. V. Ongewijzigd

Het Bestuur.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.



AFDEELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS van
Maandag 10 tot en met Zondag 16 December 1934.

UIT DE LEIDERSKAMER.

Opgenomen in den groep als nieuweling: DAVID LOPEZ HENRIQUEZ
WILLY WALKING.
Ingeschreven als INSTRUCTOR de H. H.: WALRAVEN. (muziekleeraar.)
ROGGEVEEN. (trommelen en hoornblazen.)

Maandag 10 December.

Om half zeven in burger op RIF Repetitie voor de uitvoering.

Dinsdag 11 December.

Om half vijf in burger op RIF.
Repetitie voor de uitvoering tesamen met de Welpen.

Woensdag 12 December.

Om half vijf in uniform verzamelen bij ROXY.
Generale repetitie voor de uitvoering.

Groote Padvinders uitvoering
Donderdag, 13 December
In de V. M. Stadsschouwburg
(Theater ROXY).
van 6 tot 8.30 uur namiddag.

Om half zes correct in uniform verzamelen, bij 't theater.
(denk om geknipte haren en correct uniform, hoedrand gestreken)

Zondag 16 December.

Om half drie op het groepterrein verzamelen.
Zwemtocht naar Jan Thiel en voetballen.

ER WORDT DEZE MAAND GEEN WEEK-END GEHOUDEN.
INFORMEER THUIS EENS OMTRENT HET ANTWOORD OP MIJN BRIEF.

Goed verkennersspoor.
De Hopman.

HORDE VAN GROEP I
Willemstad

Dinsdag 11 December.

Om half vijf present
Repetitie met de Padvinders voor de uitvoering.

Woensdag 12 December.

Om half vijf precent bij ROXY
(theater Pietermaai).
Generale repetitie met de padvinder.

Groote Padvinders uitvoering.
Donderdag, 13 December.
In de V. M. Stadsschouwburg
(Theater ROXY)
van 6 tot 8.40 uur namiddag.

Om half vijf correct in uniform verzamelen bij het theater
(denk om geknipte haren)

Zaterdag 15 December.

Om 2 uur bij Fort een nachtverzamelen.
Groote sluipoefening
(Veldflesch).

Goede Jacht.
De Oude Wolf.

Wie de schuld?

Men kent de afschuwelijke geschienis van Violette Nozières, een enig kind, meisje van negentien jaar, dat verleden jaar, op haar ouders een moordaanslag pleegde, waaraan haar vader bezweek, terwijl de moeder juist aan de dood ontsnapte.

De Cur. Volkskrant nam de vorige week een beschouwing over van „De Tijd" over de zaak Violette Nozières die een maand geleden behandeld werd voor de Parijse rechtbank, waarbij de moeder als getuige tegen haar dochter optrad, Violette werd ter dood veroordeeld.

De hoogbejaarde Henry Bordeaux, de bekende schrijver en Academicien, publiceerde bij die gelegenheid een ontroerend pleidooi, *dat niet gehouden werd*. Maar Bordeaux was dertig jaren geleden ook advocaat, en hij stelt zich voor, dat als hij geroepen was geworpen om Violette Nozières te verdedigen, hij ongeveer in dezen geest zou hebben gesproken:

„Heren van het Hof, Heren van de Jury,

„Deze vrouw, dit jongemeisje van negentien jaar, een kind bijna nog, dat daar voor U staat als aan de schandpaal, word omringd door een kring van eenzaamheid. Zij is door allen verlaten, door haar moeder, die civiele partij is — een civiele partij tegen haar eigen kind! — door haar minnaars, door haar vrienden, door het publiek. Niemand wil haar kennen. Zij is door heel de wereld uitgebannen. Tweemaal vadermoordster, is zij van de wereld afgesneden. Haar misdaad staat vast en ik zal haar niet verdedigen. Ik kom haar niet verdedigen, want mijn doel is U te beschuldigen, Gij allen, die tegenwoordig zijt, van de mannen der justitie af, in den persoon van den welsprekenden Advocaat-Generaal, die zich onverbiddelijk heeft getoond om met de doodstraf een soort van chantage te plegen, omdat men deze niet meest toepast op vrouwen; tot aan de familie toe, die hier vertegenwoordigt wordt door een moeder die nu eens beschuldigt en dan weer vergeeft; tot de zwijgende vrienden, die vrezen zich te compromitteren, tot de afschuwelijke minnaars, die van haar hebben geprofiteerd en haar geld hebben aangenomen en nu geen woord van simpele menselijkheid weten te vinden, tot het publiek toe, dat hier als jagend naar wild is samen gekomen en dat reeds met jachtgulzige blikken als honden deze zijn buit verslindt.

De Adv.-Generaal heeft dit meisje voorgesteld als een monster, maar dan als een verantwoordelijk monster. Deze uitdrukkingen spreken elkaar tegen. Of men moet dit monster nader verklaren. Aangezien zij verantwoordelijk is, is zij niet als monster geboren. Als zij niet als monster geboren is, hoe is zij 't dan geworden?

Dat moet Gij weten, Mijnheer de Advocaat-Generaal, omdat Gij 't hebt beweerd, en als gij 't weet, heeft U 't ons niet verklaard. Ik zal dus Uwe tekortkoming aanvullen.

Wie heeft dit monster gemaakt?

Eerst de vader en de moeder: 't Is niet voldoende om alleen een leven te scheppen. Het vaderschap en het moederschap beginnen met de geboorte van het kind.

Haar vader? Gij hebt er een voorbeeld van een machinist van gemaakt omdat hij ook wel de trein begeleid van den President der Republiek. Maar deze voorbeeldige machinist, die een enige dochter heeft, houdt er boeken met obscure platen op na. Wat doet deze voorbeeldige man, als hij hoort van de beschamende ziekte van zijn dochter, als hij de brieven vind van haar vrienden? Wie Uwer, Heren van de Jury, had tegenover zulke ontdekkingen niet alles beproefd om dit kind van zestien zeventien jaar, te bewaken? Wie Uwer zou van zijn vrouw niet de hoogste waakzaamheid hebben gevorderd?

Wat heeft deze moeder, die hier voor de balie zoo ontroerend kan doen, aan haar kind geleerd en voorgehouden?

Welke catechismus heeft zij het geleerd? En bij gemis van een catechismus, welke moraal heeft zij haar kind ingeprent? Zij heeft het naar een inrichting van onderwijs gedreven, waarvoor het niet geschikt was en geen bekwaamheid bezat. Heeft zij ooit haar dochter naar school gebracht? Een enig kind is toch niet zoo'n zware taak. Een enig kind, een dochter, de moeder heeft de tijd en de plicht om zich met haar bezig te houden en haar te volgen. Bovendien deze moeder was gewaarschuwd. Zij wist van het wangedrag van Violette. Zij liet haar gang gaan. Zij had zich zelve hier voor de balie moeten beschuldigen, als zij zich bewust was geweest van haar moederlijke verantwoordelijkheid.

Ziet deze bewonderenswaardige ouders, die hun dochter op het trottior lieten glijden en niet kunnen beweren, dat zij 't niet wisten. Inderdaad, Heren Gezworenen, als een van U deze manier van meisjesopvoeding begrijpt, laat hij mij dan zeggen wat het verschil is, dat de deugd van de prostitutie onderscheidt

Wat den voorbeeldigen machinist betreft waarom bepaalt men zich niet tot het probleem, dat zich hier te zijne opzichte opdringt, en dat misschien heel de zaak verklaart?

Ik begrijp den eerbied voor de doden, vooral voor doden, die zijn neergeslagen door een tragisch lot. Maar gisteren nog hebben leden van het Parlement, daartoe gemachtigd door den Minister-Zegelbewaarder, een politierapport gepubliceerd over een Raadsheer van het Hof, die vermoord is geworden. Met deze doode heeft men geen respect gepleegd en heeft men niet geaarzeld een smet van verdenking te werpen op een volmaakt eerbaar man. Aangemoedigd door dit openlijk voorbeeld van het Ministerie van Justitie, zal ik hier de quaestie stellen zonder enige huichelarij en zonder valse schaamte. Er is er een rechtsbeginsel, dat niemand in een rechtszaal mag schenden: de gewettigde twijfel voor de beklaagde. Hier is geen wijfel aan de misdaad, maar wel de twijfel aan de oorzaak van de misdaad, die zonder haar te rechtvaardigen, ze althans kan verklaren en verzachten. Deze twijfel, mijnheer de Advocaat-Generaal, hebt Gij niet uitgesproken.

Violette Nozières heeft haar vader aangewezen, toen de misdaad nog niet begaan was. Gij hebt een en ander gehoord uit de mededelingen van anderen over de afschuwelijke gedragingen, die zij van hem heeft moeten ondergaan. Deze vertrouwelijke mededelingen. Zij heeft ze zelve uitgesprosproken met een weerzin voor zich zelve, maar die ons toch een weinig deernis doen gevoelen voor de triestheid van haar vervallen leven. Deze mededelingen hebben een accent van waarheid, toegegeven dat een accent van waarheid altijd nog kan betwijfeld worden. Maar erger nog, zij zijn bevestigd geworden door de zwakheid van den vader. Hoe reageert de vader als hij verneemt van de oneer van zijn dochter en haar relaties met

Steunt het
Apostolaat ter Zee.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 9 — 15 December 1934.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Van Rensselaer	9	New-York	9	Amsterdam via Venezuela en Suriname
Lara	9	New-York	9	Aruba, Maracaibo
Caracas	9	Maracaibo	9	New-York
Presidente Gomez	9	Hamburg	9	Cartagena
Cuba	9	Le Havre	9	P. Limon
Midas	—	Curaçao	9	Havens v. Porto Rico, S. Domingo
Miranda	—	Curaçao	9	Maracaibo
El Libertador	9	Maracaibo, Aruba	10	Aruba, Maracaibo
Marques de Comillas	9	Barcelona	10	Cristobal
Oranje-Nassau	10	Amsterdam	10	New-York via Suriname en Venezuela
Heinz Horn	10	Cartagena	10	Hamburg
Akaroa	11	Southampton, Londen	12	Cristobal, New-Zealand
Baarn	12	Amsterdam	12	Cristobal, Costa del Pacifico
El Libertador	12	Maracaibo, Aruba	12	La Guaira
Flora	13	New-York	13	Aruba, Maracaibo
Astrea	14	Maracaibo	14	New-York
El Libertador	14	La Guaira	14	Aruba, Maracaibo
Vestvangen	14	Paramaribo	14	New-Orleans
St. Louis	15	P. Limon	15	Hamburg
Carabobo	15	New-York	15	Aruba, Maracaibo.

jongelieden!

Waarom toont hij geen ontzetting en toorn?

Hij heeft er over gedacht, zeggen zijn vrienden, om haar in een verbeterhuis te zetten, maar hij heeft 't niet gedaan. Hij heeft niets gedaan. Hij heeft geen enkele maatregel genomen. Stel u zulk een familiescène voor in een normaal gezin, De moeder zou tussenbeide gekomen zijn om gevolgen van een verregaande toorn te bezweren. Zij zou gebeefd hebben voor haar dochter. Hier, niets van dit alles. Als de vader zelf zonder schuld was geweest, zou hij zóó hebben gedaan? Beschuldigt hij zich zelven niet door deze schuldige onverschilligheid? Hij straft zijn dochter niet, omdat hij zelfbevreesd en bang voor haar is. Hij deed afstand van alle vaderlijke autoriteit.

Violet werd op het trottior geworpen. Na de onwaardige gedraging van den vader en de zwakheid en zorgeloosheid van de moeder, na een opvoeding, die alle godsdienstige of morele teugels heeft verwaarloosd, wat moet haar gaan gebeuren? Vergeet niet, dat zij zestien, zeventien jaar is. Het monster is in haar wakker geworden, maar heeft zich nog niet gerealiseerd.

Beeft en siddert voor haar, Heren Gezworenen, en denkt aan de verpletterende verantwoordelijkheid van al die ellendigen, van die mannen, misschien zelfs geachte mannen, die denken nog fatsoenlijk hun weg te gaan, ook al gunnen zij zich zo nu en dan een schandelijke geneugte, al degenen, die dit meisje hebben belaagd en er zelfs geld van hebben afgetroggeld. Gij hebt voor U voorbij zien trekken heel die gure troep van jongelieden, zogenaamd studenten van het Quartier Latin, die hier hun relaties met Violette hebben bekend en die haar openlijk in de steek hebben gelaten. Gij hebt den bevoorrechte gezien, die zij onderhield en die 't de eenvoudigste zaak der wereld vond om haar van alles te beroven.

In waarheid men had hen allen moeten brandmerken, opdat niemand zich meer aan hen kon vergissen.

Heel dit defilé van de moderne ridderschap, niemand van hen heeft zijn stem verheven ten haren gunste. Allen hebben haar in het gezicht gespuwd Deze ploerten hebben nooit begrepen wat een vrouw betekent. Zij hebben zich nooit afgevraagd of zij ook een hart en een ziel had. Zij allen hebben een misdaad aan de ziel gepleegd, misdaden, die ongestraft blijven, maar misschien de ergste zijn van alle.

Zoo is het monster, gevormd in het gezin, gegroeid en voltooid op de straat, omdat niemand ter wereld, noch de moeder, noch de vrienden, noch de vluchtige minnaars, ooit tot dit kind, dat nog geen twintig is, dit woord van liefde en tederheid heeft gesproken, dat een hart kan openen. Al deze mannen hebben dit kind begeerd, beledigd, geëxploiteerd, maar niet één heeft het liefgehad, al was het ook maar één ogenblik. Dat is, wat haar ontbroken heeft, dat haar heeft geworpen uit de gewone weg.

Zij had nog gered kunnen worden door de liefde. Deze genade is haar ontzegd. De reeks van lammelingen en schurken, die u voorgesteld is geworden, verklaart haar ellende, haar nood, haar zedelijke ontsporing. De kring van vereenzaming is rondom haar steeds enger geworden.

Die kring is vandaag toegesloten geworden. Ziet hen allen staan in de rondte, en van de andere kant de barriére, die haar tot kooi strekt. Aanschouwt hen, aanschouwt ook dit publiek, dat haar hier zijn verachting en zijn haat komt tonen. Inplaats van over haar eigen gezin en haar kinderen te waken, zijn de moeders naar dit levend, schouwspel komen kijken, dat straks misschien zal eindigen met de dood.

Inplaats van te werken of na te denken zijn de vaders hier de zaal ingeslenterd als in een café. En dit publiek zal niet verslagen zijn: straks zal het het doodvonnis toejuichen, en het zal den nacht ingaan met een visioen van bloed en modder, waarin het behagen schept.

Eens was er in deze zaal iemand, die medelijden zou hebben betoond. Maar die is weggedragen, opgeborgen, weggeworpen, verdwenen wie weet waar op een van de zolders van dit Paleis van Justitie. Dat was *Hij*, die uitgestrekt op een kruis, al de menselijke ellende heeft gedragen, hoe groot deze ook was. Hij riep tot zich de ongelukkigen en de schuldigen. Hij hielp hen hun ongeluk en hun misdaad te dragen.

Violette Nozières heeft Hem niet gekend. Niemand heeft Hem haar ooit getoond. Haar is alles geweigerd gebleven, zelfs de *tegenwoordigheid van God*.

Heren Gezworenen, durft nu haar leven te nemen. Dat is alles wat haar nog rest. Durft allen te vergeten, die dit monster in haar hebben geteeld en gevormd. Durft haar los te maken van haar oorsprong, van haar omgeving, van haar medeschuldigen, en ter dood te veroordelen, dit kind van negentien jaren, schuldig aan de zwaarste aller misdaden.

En dan, keert terug naar uw huis, blikt op uw eigen kinderen en vraagt u af wat er van hen worden kan, als Gij hun uwe werkzaamheid en liefde onttrekt, als Gij hun elke menselijke tederheid ontzegt, en als Gij hun *God* onthoudt .....

Pater Hyacinth Hermans heeft in de Maasbode, op dit pleidooi de aandacht gevestigd.

En wie zal niet met ontroering dit aangrijpende requisitoir lezen van den edelen, ouden, levenservaren Henry Bordeaux, dat zulk een bezwarende beschuldiging omsluit tegen de hedendaagse samenleving, zonder moraal, zonder God.

En zeg niet, dat kon alleen in het wufte, lichtzinnig levende Parijs gebeuren.

Op alle plaatsen van de wereld ook hier op Curaçao, zijn van die „voorbeeldige" vaders en „bewonderenswaardige" moeders, zoals de beklagenswaardige Violette Nozières ze had, die hun dochters op de straat laten glijden en niet kunnen beweren, dat zij 't niet wisten.

Zijn er ook van „die ploerten, die nooit hebben begrepen, wat een vrouw betekent."

„Wie oren heeft om te horen, dat hij 't hore."

Satyre en humor.

Het kalf met vijf pooten.

De Franse ministers Herriot en Tardieu hebben de handen ineengeslagen en een ontdekking gedaan van onberekenbare draagwijdte. Het verschijnsel, dat het vlees zoo duur is, berust daarop, dat de ongelukkige slagers alleen maar de edele delen kwijt kunnen: filets, cotelettes, borststukken en zoo voorts. Deze stukken moeten dus de kostprijs van het hele beest opbrengen. Of de cliëntele de minder edele delen niet blieft of dat die delen werkelijk minderwaardig zijn, het feit is er nu eenmaal, dat zij in ieder geval onverkoopbaar zijn.

— Goed, maar wat dan?

Er is een oplossing, waaraan niemand ter wereld hoe intelligent ook, zou hebben gedacht, als daar niet waren Hunne Excellenties de minister Herriot en Tardieu, welke, samen een rapport hebben uitgebracht aan den voorzitter van de Raad van Ministers over de strijd tegen de duurte.

Zij schrijven in dit rapport: „Men moet de fokkerij in de richting sturen van productie van beesten, die meer overeenkomen met de wensen der verbruikers. De moeilijkheid, om zekere delen te verkopen is een zaak van belang met het oog op de duurte. Onze fokkers moeten beesten fokken, die zoo weinig mogelijk stukken hebben, waarvan het publiek niets moet hebben."

Dit komt er ten slotte dus op neer, dat het dure leven ten einde zal zijn op den dag, dat de kalveren vijf pooten zullen hebben en geen borststukken spot het blad „L'Aube". Goede lieden, wachten en hopen we!

De laatste keukenmeid.

De laatste overlevende van de slag van Waterloo, die het historische slagveld, door Victor Hugo beschreven als een „immense et morne plaine" aan vreemdelingen vertoonde, en altijd weer, wanneer hij stierf, door een laatsteren overlevende vervangen werd, schijnt eindelijk niet meer te bestaan. De zaken worden thans waargenomen door de zoons der laatste overlevenden en het schijnt wel, dat de laatste overlevenden alle in aanmerking kwamen voor het lidmaatschap van den Bond van Grote Gezinnen. Doch zooals daar twee stokjes van Oldenbarneveldt en twee kisten van Hugo de Groot bestaan, zoo waren er langen tijd ook twee keukenmeiden van Victor Hugo. Die toestand heeft opgehouden. Thans is er nog maar een keukenmeid van Victor Hugo in leven, de laatste overlevende uit de keuken van den groten dichter, die als alle grote Franse dichters ook een befaamd fijnproever moet geweest zijn.

De oude juffrouw is zich ervan bewust, dat zij niet de eigenlijke keukenmeid van Victor Hugo is, maar de oneigenlijke, de plaatsvervangende. Zij heeft n.l. gedurende drie weken de schuimspaan gezwaaid ten huize van Hugo, omdat de eigenlijke keukenmeid tijdelijk door één sterfgeval en twee huwelijken in haar familie, verhinderd was, haar culinarische plichten waar te nemen. De oneigenlijke keukenmeid was n.l. in dienst van Ernest Daudet en werd bij gelegenheid uitbesteed naar het huis van Hugo

De befaamde dame, die drie weken lang het middagmaal voor den beroemden dichter bereidde, woont in Ambert en is daar een geziene figuur, wat voor een passerenden auto nochtans geen beletsel was om de laatste overlevende een aanrijding te bezorgen, die gezien haar tachtig levensjaren noodlottig had kunnen worden. Het liep echter goed af.

De Franse pers heeft hierin aanleiding gevonden om haar te gaan interviewen. Waarna men te weten kwam, dat deze dame niets bijzonders vond aan den man met de vele witte haren, behalve dan dat hij verschrikkelijk hard kon schreeuwen en gillen. „Men zegt, dat hij verder nogal bekwaam moet zijn geweest, maar dat weet ik zoo niet. In huis maakte hij schromelijk lawaai om niets. Toen hij dood was, hebben ze hem de hele stad rondgedragen en men zeide mij, dat ik ook eens moest gaan kijken naar den stoet, maar ik had geen tijd. Ik moest koken."

Toepasselijke toonzetting.

Bij het afscheid van een bekend pastoor zong het parochiaal zangkoor den vertrekkenden herder toe:

„Domini *Salvam* fac Pastorem *nostram.*"

Kinderen.

„Wie heeft bij jelui thuis den huissleutel?

Jantje: „Moeder!"

„En wie heeft de sleutel van de kasten?

„Moeder!"

„Heeft vader dan heelemaal geen sleutel?

„Ja, van de klok."

Honderd procent.

Chef: „Kent u Amerikaans boek houden?

Sollicitant: „Zeker".

Chef: „Machineschrijven"?

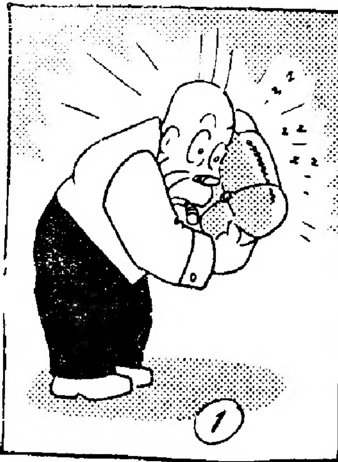
Soll: „Natuurlijk".

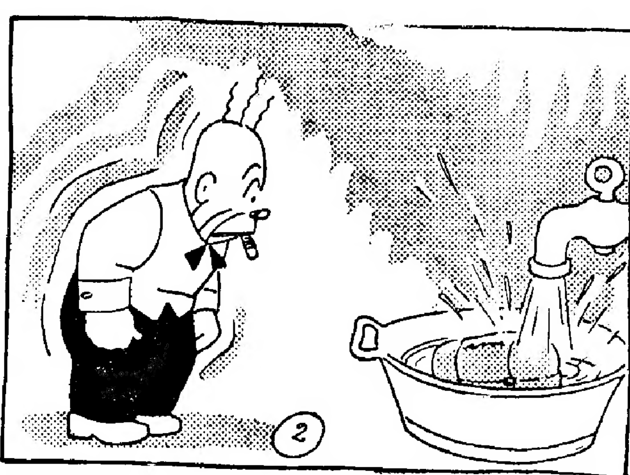
Chef: „Vreemde talen?"

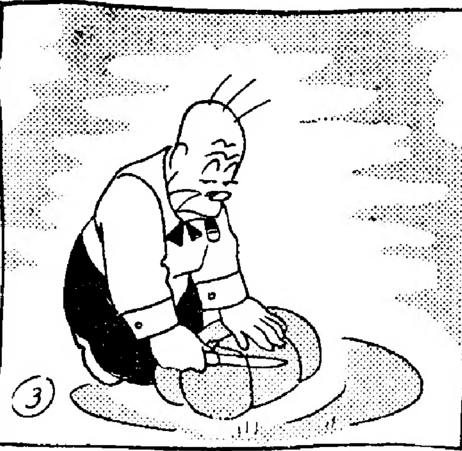
Soll: „Engels, Duits, Frans, Spaans Italiaans".

Chef: „Rook of drink je ook?"

Soll: „Neen, maar als U 't graag heeft, kan ik dat nog leren".









Adamson heeft gelezen over helsche machines.